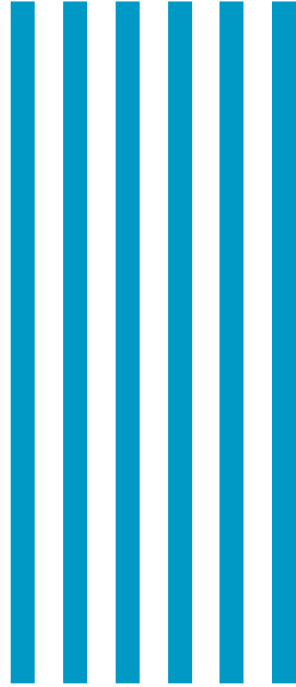

CIVIL SOCIETY'S PRIORITIES FOR PEACE

A LESSON SHARING VISIT

SİVİL TOPLUMUN
BARIŞ İÇİN ÖNCELİKLERİ

DERS PAYLAŞIMI
ZİYARETİ

Published by

Democratic Progress Institute

11 Guilford Street

London WC1N 1DH

www.democraticprogress.org

info@democraticprogress.org

+ 44 (0) 20 7405 3835

Design, typesetting and cover design copyright © Medya Production Center

© DPI – Democratic Progress Institute

DPI – Democratic Progress Institute is a charity registered in England and Wales.
Registered Charity No. 1037236. Registered Company No. 2922108

This publication is copyright, but may be reproduced by any method without fee or prior permission for teaching purposes, but not for resale. For copying in any other circumstances, prior written permission must be obtained from the publisher, and a fee may be payable.

CIVIL SOCIETY'S PRIORITIES FOR PEACE

A LESSON SHARING VISIT

3-6 December 2021

contents

- 06 Foreword
- 10 Priorities of Politics and Civil Society:
How to Navigate the Differences for an
Inclusive Process?
- 15 Overview of the Northern Ireland Peace Process
- 18 Being a Civil Society Organization During
the Northern Irish Peace Process:
How to Prioritize the Issues at Hand During
Challenging Times?
- 22 Basic Principles of Mediation:
How to Define Priorities and Stay on Track?
- 26 Lessons Learned from Turkey's Peace Process
and Civil Society's Challenges and
Opportunities for Inclusive Peace
- 28 Conclusion
- 58 Participant List
- 60 DPI Aims and Objectives
- 64 Board Members
- 70 Council of Experts

foreword

During the 2013-2015 Resolution Process in Turkey, NGOs and civil society played a limited role. Turkey-based NGOs were not directly involved in the peace process and the contact with civil society was merely a formality. Therefore, the process can be said to have lacked the involvement and contribution of Turkey's vibrant civil society. On the one hand, certain problems originated from civil society itself; there was a certain reluctance from civil society actors to get involved and take initiative. Moreover, it can be said that Turkish civil society lacked substantial knowledge about conflict resolution and preparation for a solution process. On the other hand, despite all these issues, the peace process created opportunities for Turkey's civil society. The process generated a general understanding that the issue needs to be solved by means of sociopolitical peace. Turkey has since garnered experience from which lessons can be learned, including various lessons for civil society.

From 3 to 6 December, DPI held a comparative study visit entitled 'Civil Society's Priorities for Peace: A Lesson Sharing Visit' in Dublin, Ireland. The planned visit was the first in-person event in Ireland since the start of the pandemic. The visit brought together a group from a diverse range of backgrounds from Turkey, including members of civil society organisations, academics, journalists, lawyers, former MPs, and state servants involved in the country's peace process between 2013 – 2015.

The aim of these comparative events is to learn lessons from other conflicts and peace processes around the world, to expand on the vital role civil society can play when there is little hope for peace, as well as keep dialogue going. This visit facilitated discussions on the Northern Irish peace process and provided a platform for participants to discuss civil society's priorities for peace in Turkey with international experts as well as among themselves. By looking at the Northern Irish example, participants were reminded that civil society can play a pivotal part in raising awareness of key issues related to peace, and in efforts to keep a process going even where there is no formal or public process. The recurring themes throughout this event were those of **inclusivity, perseverance, and dialogue**.

The group heard invaluable accounts from four speakers and engaged in a rich discussion on the importance of civil society's inclusion during the different stages of the Northern Irish peace process.

The meetings discussed the important function that civil society can play by bringing different parts of society together and generating dialogue when political actors take a step back. Inclusivity and continued dialogue were highlighted as key to building trust and credibility, and ultimately finding a solution to end conflict. Overall, discussing the Northern Irish experience of managing challenging times without a peace process - while the scope for initiating discussions on

conflict resolution in formal political processes is limited - was very constructive at a time when the Turkish peace process is 'parked.'

Discussions about Turkey's previous peace process looked at both its achievements and limitations; explored how civil society can play a meaningful role on issues pertaining peace and conflict resolution; and recognized that there was also a lack of knowledge of conflict resolution as a field which, in turn, contributed to the limited involvement of civil society. The resolution process, however, was the first official peace process that took place publicly in Turkey and it created some opportunities for Turkey's civil society as it broke down the taboo of the Kurdish issue.

The importance of civil society in the current situation in Turkey, and efforts to strengthen it were discussed during the meeting. The ongoing crackdown against civil society - which has led to the shutting down of several NGOs, in addition to the arrest and imprisonment of multiple civil society actors - , has created an increasingly narrow space for the third sector in the country. Conversations were held on the role that civil society could play during the upcoming (or possible early) election in creating a positive agenda in peacemaking in Turkey. In addition, the meeting examined the state of the economy and democratisation, as the two key issues that Turkey is currently facing. There were discussions that concluded that, if the Kurdish issue were solved it would contribute to democracy, which in turn would contribute to the economy. Therefore, civil society efforts are needed to help inform and persuade the society at large about the benefits of peace.

During the course of the event and from participant feedback, the importance of

comparative practise and learning from other cases was underlined, especially at challenging times when the peace process is 'parked'. The Northern Irish case was informative and inspiring – the event created an opportunity for participants to see that setbacks are part of the resolution process, which resonated with the participants from Turkey. The meetings were held at a time when discussions about the Kurdish issue have resurfaced in the political debate in Turkey. Therefore, it was timely to have constructive discussions on how civil society can make use of the growing momentum for the Kurdish issue in Turkey, and how it can play a meaningful role in starting and sustaining a well-rounded public debate on issues pertaining peace and conflict resolution.

As part of the project '*Supporting inclusive dialogue at a challenging time in Turkey*' & '*Forging Pathways to Peace and Democracy in Turkey*', the CSV provided an important contribution to DPI's ongoing work focused on preparing society for any future peace process in Turkey; it emphasizes the importance of continuing dialogue and of broadening bases for participation in democratization and inclusive resolution processes, even in the most challenging times. The visit could not have taken place without the kind support of the Norwegian, Irish and Swiss governments.

Kerim Yildiz

Chief Executive Officer

Democratic Progress Institute

Priorities of Politics and Civil Society: How to Navigate the Differences for an Inclusive Process?

Bertie Ahern, Ahern is a former Irish Fianna Fáil politician who served as Taoiseach of Ireland from 26 June 1997 to 7 May 2008. Ahern played a key role during the negotiation of the Good Friday Agreement. On 24 September 2003, Ahern and Tony Blair were jointly awarded the Thomas J. Dodd Prize in International Justice and Human Rights for their work on the Good Friday Agreement to promote peace between Britain and Northern Ireland. Together with Blair, Ahern was awarded an honorary doctorate by Queen's University Belfast in recognition of his role in the peace process.

Bertie Ahern, former Taoiseach, and Kerim Yildiz, DPI's CEO, speaking during the event in Dublin.

On the first weekend of December 2021, DPI held its first in person meetings since the pandemic began. In his introduction, DPI's CEO, Kerim Yildiz highlighted that as Turkey undergoes challenging times, it is increasingly important to keep dialogue going with wider society and beyond, in order to continue conversations of a peace process going. Yildiz explained that the aim of these comparative events was to learn lessons from other conflicts and peace processes around the world; and to consider the vital role civil society can play, when there is little hope for peace, in ensuring that channels of communication remain open and providing increased knowledge on conflict resolution.

Bertie Ahern first presented his experience as Taoiseach of Ireland during the peace talks. Ahern started by highlighting the significance of this December, given that this year marks the centenary of the 1921 signing of agreements between Britain and Ireland. Though these agreements were meant to bring peace to Ireland, they initiated a vicious civil war in the Republic of Ireland. The civil war led into the 1930s global economic crash and then Second World War. In the 1950s, Ireland went through a difficult time gaining independence, followed by the partition of Northern Ireland and the Republic of Ireland. Soon after, the oil crisis followed and in the 1980s the Troubles began.

There had previously been three attempts to find a solution. In 1974, a power sharing agreement to get the main political parties together only lasted about a year, as the Unionist side organised a workers strike that defeated the project. In 1985, there was another attempt at peace talks. Bertie described that the talks only ever discussed the killings, but omitted discussions on welfare, education and the economy. This narrow stance of the conversation meant that the attempt was never going to be successful.

In the 1990s, Bertie Ahern and his United Kingdom counterpart Tony Blair pushed for peace talks. This proved to be of significance for the next set of talks to focus on changing the mindset, asking political leaders in Northern Ireland about their future goals. The Downing Street Declaration was a key document that took hundreds of hours to draft because it attempted to address the needs and desires of diverse sections of society including both Nationalists and Unionists. Instead of being drafted by politicians, it was drafted in secret by academics with the support of civil society members and community leaders. This document lay the groundwork for what would become a successful peace agreement and the signing of the Good Friday Agreement (GFA) or Belfast Agreement in 1998.

The GFA resulted in constitutional change, as Ireland changed its constitution and Britain dropped the Government of Ireland Act. It reformed the police force, included a civil rights act, and released prisoners. Interestingly, Bertie noted that prisoners were not as big a problem as anticipated. Many became advocates of the peace process instead of reoffending. Decommissioning of arms however became a major struggle of implementation as there were such a large number of arms in Northern Ireland.

Some of the issues that are resurfacing today can be traced to some of the downfalls of the Good Friday Agreement. Many families want answers – they want to know what hap-

WITH AN INCLUSIVE PROCESS, THE 'TROUBLE' IS IN THE ROOM WHICH COMPLEXIFIES THE PROCESS. YET, THE BENEFIT OF INCLUDING "THE TROUBLE" IN THE PEACE PROCESS IS THAT IT PREVENTS IT FROM ACTING AS A SPOILER OF PEACE.

- BERTIE AHERN

pened to their family members, but to investigate and get answers for every family would be incredibly hard. Secondly, friendships between politicians have not grown as much as they would have hoped, and Brexit has brought this to the forefront. Yet, business is much better in Northern Ireland, tourism is booming, and investment is strong.

These developments lead to the following question: why was the peace agreement in 1998 more successful than previous years? The agreement of 1998 was as inclusive as possible, and practically everyone was in favour of the leaders of the talks, including both political parties who were democratic, and those who were not. They carried movements that were undemocratic and set a low threshold for the military organisations in order to allow them to join and make sure they felt heard. It has been criticized by some that there were too many people involved, yet it is for this very reason that the agreement of 1998 was successful. In 1974 and 1985, the talks omitted those directly responsible for instigating violence, thus these people did not feel included, meaning they did not buy into the process. With an inclusive process, the 'trouble' is in the room which complexifies the process. Yet, the benefit of including "the trouble" in the peace process is that it prevents it from acting as a spoiler of peace.

Discussions between Bertie Ahern and the participants focused on how the parties dealt with spoilers. A similarity between both the Irish and Kurdish peace processes

Participants listening to Bertie Ahern's presentation.

is dealing with 'troublemakers', whether they are part of armed groups, or not. Ahern noted that the Mitchell Principles⁽¹⁾ were key to keeping manners on all entities involved in the peace process. Another question raised was that even though there is a peace agreement in Northern Ireland, division remains between groups in society. Bertie Ahern agreed that the Good Friday Agreement ended the conflict, which was a massive benefit to society at large. The lack of violence means that other developments can occur – cultural and social issues can be dealt with, but where there is violence, there is nothing else that can be discussed. However, one of the shortcomings of the Good Friday Agreement has been the inter-community division and lack of interaction between different groups in Northern Ireland. Over time, in the absence of violence, intercommunity interaction will occur naturally; it is happening in Northern Ireland, although it will take time.

Bertie Ahern engaging with participants during the discussion session.

⁽¹⁾ The Mitchell Principles were six principles devised by US Senator George Mitchell which recommended the following commitments:

- (a) To democratic and exclusively peaceful means of resolving political issues
- (b) To the total disarmament of all paramilitary organisations
- (c) To agree that such disarmament must be verifiable to the satisfaction of an independent commission
- (d) To renounce for themselves, and to oppose any effort by others, to use force, or threaten to use force, to influence the course or the outcome of all party negotiations
- (e) To agree to abide by the terms of any agreement reached in all party negotiations and to resort to democratic and exclusively peaceful methods in trying to alter any aspect of that outcome with which they may disagree and
- (f) To urge that "punishment" killings and beatings stop and to take effective steps to prevent such actions.

Overview of the Northern Ireland Peace Process

Ian White, co-founded Glencree in 1994 and became their first Chief Executive Officer. He has also been involved in practical peace building in the Irish context since 1978 and since the late 1990s has been involved in peace building internationally. Since 2004 White has been a Director with Changing Perspectives, establishing Miller White Training and Consulting, a consultancy that utilises the experience of the Irish, and other, peace processes to aid in managing conflict around the world. Between 2014 and 2018 White's work specifically related to international religious dialogue. He has been responsible for the delivery of short- and long-term peace building initiatives in Israel/Palestine, Liberia, Sri Lanka, Haiti, Afghanistan, Nepal, Thailand and Colombia.

White providing an overview of the Northern Ireland peace process.

Following Bertie Ahern's presentation, Ian White discussed how civil society can contribute to a peace process. He explained at the outset that many Catholic families in Northern Ireland were unable to obtain accommodation, among other rights, and how the 1960s witnessed a level of unrest amongst the population leading to the IRA becoming more important to the community and growing in size. At the time, the IRA were fighting against the British. From the onset of violence, there was a quest for peace the women of Northern Ireland contributed greatly to this peace process.

Part of Ian White's work brought politicians across all the parties together in the early 1990s in Glencree.⁽²⁾ When the first assembly took place in Northern Ireland, there was an official space for politicians to gather and whilst it was thought Glencree's work was done, in fact it was more important than ever to meet. Glencree provided a constant space for people to meet and talk, whether it be about political relations or not, there was a conversation happening which was key to the eventual Good Friday Agreement. At times when the assembly in Northern Ireland had collapsed, Glencree provided an alternative communicative space. Looking back, Ian White argued that there should have been more workshops around negotiation skills and mediation given to junior politicians, believing that it would have had a visible legacy today.

Glencree has also worked with victims and combatants. Over the years, the way in which this process is conducted has changed; today Glencree has stepped back and no longer involves the combatants with the victims but rather engages them as a group. The organisation began this work at a time when the peace process was difficult, before the GFA. Ian noted that the victims of violence had also been perpetrators of violence, meaning they were faced with an incredibly complex relationship. Bringing these groups together did not suffice to engender peace. The Good Friday Agreement was needed.

During the discussion session, the question of prioritising the economic welfare and democracy before a peace process was raised. In the Northern Irish context, a lot of funding was made available for both sides in order to ensure continued communica-

⁽²⁾ The Glencree Centre for Peace & Reconciliation is an Irish-based NGO that works with individuals and groups to transform conflict, promote reconciliation, encourage healthy relationships and build sustainable peace. Glencree played an important role in the Irish Peace Process, bringing together those in conflict for confidential dialogue and helping to build relationships across divides.

tion. It can be difficult to achieve ongoing dialogue when only one group is funded, because the other would interpret this as the government picking sides. To create a power balance, economic measures are necessary. Economic incentives were important in both generating public support for peace and improving socioeconomic conditions. Additionally, the question of how parties who do not want to be associated with the peace process can be involved was raised: in other words how one might minimize the potential spoiling of the peace process whilst also including said spoilers in the resolution procedure. In response, White said that it was necessary to remember that when they are willing to talk, they will talk, and when they are not willing to talk, they will not. Developing a number of ties between political groups will help to encourage this. Letting groups develop their own relationships organically is also important, as this creates favourable conditions for peace to grow.

Participants listening to Ian White's presentation on the Northern Ireland peace process.

Being a Civil Society Organization During the Northern Irish Peace Process: How to Prioritize the Issues at Hand During Challenging Times?

Avila Kilmurray is a founder member of the Northern Ireland Women's Coalition and was part of the Coalition's negotiating team for the Good Friday Agreement. She sits on the Democratic Progress Institute's Council of Experts. She has written extensively on community action, the women's movement and conflict transformation. Avila was the first Women's Officer for the Transport & General Workers Union for Ireland (1990-1994) and became Director of the Community Foundation for Northern Ireland in 1994. She was awarded the Raymond Georis Prize for Innovative Philanthropy through the European Foundation Centre.

Avila Kilmurray talking about her experiences in civil society during the NI peace process.

Avila Kilmurray describes herself as Nationalist or Republican by tradition, but deliberately worked with people who had opposing views, as she felt it was important to listen to their opinions and build relationships. In order to build these relationships, repeated action was necessary, meaning one has to engage with people year after year to build confidence and credibility regarding their actions.

Avila worked to bring women together from opposing traditions. The conversations that these women had were not scripted by Avila's group. Instead, if a conversation arose naturally, they let it happen without intervening. For instance, if they wanted to mention something like a family member being in prison or killed, these conversations would happen at the women's own paces, without this kind of discussion ever being mandated by Avila's group. It was meant as a community-led discussion, rather than a top-down program.

The role of prisoners was important in the peace process in Northern Ireland. The state of Northern Ireland had a population of around 1.8 million at the time, and 30,000 of those were in prison. Avila noted that people have time to think and reflect when they are in prison. Prisoners were also offered education. Through this, there was often a natural critique of their own armed struggle. They would ask each other why they were there and went beyond the physical act that brought them to prison, discussing the meaning behind their reasons, their affiliations, thoughts, and feelings. These people often went on to be instrumental in implementing the peace process.

Civil society also gave a voice to the most exploited in Northern Irish society during the violence of the Troubles. Previously, the British and Irish governments elected not to engage with those attributed to an armed group; their lack of involvement consequently led to armed groups spoiling the peace. Civil society groups gave a voice to those such as the IRA who were completely excluded otherwise. It enabled the normalisation of their message, which meant that they felt listened to.

Avila Kilmurray engaging with the DPI group during the event in Dublin.

Another key development in the success of the Good Friday Agreement was that the electoral system set up by the British and Irish governments was designed to allow small political parties to be at the table. Sinn Féin was big enough and had enough votes to be at the table, but many of the small loyalist parties did not secure enough political support to be at negotiations without the initiative from the British and Irish governments. The DUP, the largest of the loyalist parties, did not want to come to the table, but when they saw the small parties who were associated with loyalist paramilitaries were coming, the Democratic Unionist Party (DUP) also came to the table. Had they not engaged, they may have faced losing supporters to the more militant smaller political groups.

Avila concluded by suggesting that there was not enough dedication given to the victims of the violence of the Troubles in Northern Ireland. By the time they engaged with the victims it was possibly too late. During the period of the Troubles, a victim of a road traffic accident and a victim of the Troubles violence were treated no differently from one another. This was a mistake.

The discussion session raised the question of how those involved in the Northern Ireland agreement balanced the conversations between the IRA and the government. Avila commented saying that involving the NGO sector was key as many republican political prisoners had become involved in civil society. The community concerns were represented through the political party Sinn Féin. It was more difficult on the unionist side. To balance this, it was important to have the smaller political parties represented as they were from the working-class areas, and many had come from paramilitaries. The bigger unionist political parties represented the middle and upper class. Without the involvement of the smaller unionist political parties, it would have been a much bigger problem.

The discussion also looked at how civil society was involved when the conditions were unfavourable. Avila responded saying that the civil society groups in Northern Ireland came under immense pressure at times, the British government did not have an issue with them when they were looking after certain groups in society, like the older generations. However, available funding was small and under the radar. The funding was never on paper as such, rather people went and met with others so relationships could be built. The civil society groups who dealt with human rights faced the hardest challenges; they often used international instruments in order to remain active and relevant.

Participants engage with the speaker during the discussion session.

Basic Principles of Mediation: How to Define Priorities and Stay on Track?

Pat Hynes, has worked with various government ministers in the early years of the Peace Process in Northern Ireland, later participating in Glencree's Political Dialogue workshops leading up to the Good Friday Agreement. His international work spans over 15 years including participation in Glencree's Middle East Programme working on the Israeli-Palestinian conflict. More recently, Pat acted as Special Advisor to Former Taoiseach Bertie Ahern in his role as Chairman of the Bougainville Referendum Commission. This role involved working with the United Nations as they sought to bring to a conclusion the Papua New Guinea / Bougainville peace process. Pat is part of the adjunct faculty in Maynooth University where he lectures and works with the Edward M Kennedy Institute for Conflict Resolution.

Pat Hynes,
Community &
Political Dialogue
Programme
Manager at
Glencree,
discusses the role
that Glencree has
played during the
NI peace process.

Pat Hynes discussed the role that Glencree has played as an NGO in facilitating dialogue around the concept of reconciliation and conciliation where there was no existing relationship between participants, despite the fact that many people had strong preconceptions of one another. When the ceasefires were coming about in the 1990s, Glencree had an opportunity to facilitate communities from opposing sides and allow them to begin a conversation with other another.

Many lessons were learned during the period between the ceasefire and signing of the Good Friday Agreement. A major effort was made to involving paramilitary in the process of the peace agreements, including those such as Albert Reynolds, former Taoiseach, and John Hume, who was the leader of Social Democratic and Labour Party in Northern Ireland. Glencree approached the issue with a mindset of 'if you could address the issues that gave rise to the conflict, you could more likely than not get the violence to stop'. The British and loyalist paramilitary presence generated difficulties: there were apparent irreconcilable differences. People in their minds were divided, so it was not possible to create a process through dialogue along a set of principles that would protect their identity.

Like Bertie Ahern said in his presentation, Pat Hynes reiterated that it was key to bring those who were involved in perpetuating the violence into the room with the democratic participants. It was hard, but necessary. When bringing in perpetrators of violence at a ground level, the government needed to be prepared. Building trust between the two was key, in addition to managing expectations. Those who had enjoyed the "power" in the immediate were those with weapons. Violence is powerful in the political environment, but Hynes explained that it is also very dangerous and precarious. The last thing anyone wanted was for the groups to split, whilst having access to a large cache of weapons and return more militant. It meant that the process was slow.

Pat Hynes continued to explain that in the aftermath of the ceasefire in 1994, the IRA were disappointed when the British were not quick to utilise this period to get to the

table and negotiate, subsequently leading to the ceasefire breaking down. The entire peace process was about ending the violence, but once the violence had restarted, many of those originally involved in the peace process could not be seen to be engaging with groups taking part in violence. In this quiet space, Glencree played an important role in facilitating conversations. Trying to understand what the IRA wanted, and where they stood. They made it clear that they felt the British government was not acting quickly enough, and the British mistakenly assumed that once there was a ceasefire called, the violence would not resume. Gerry Adams and Martin McGuinness had the tough job of managing the violence. If you lost your job as the leader of a paramilitary, you would also lose your life.

Participants and speaker at the end of the meeting in Dublin.

Hynes concluded by noting that peace making is a journey, and one needs to let the destination take care of itself. What seems like an insurmountable effort will be resolved as one goes through the journey and unforeseen issues become big obstacles that must be overcome. Fostering a sense of trust and deepened understanding of the pressure that others face and being somewhat vulnerable can be effective with respect to a successful peace process. By humanising and creating relationships with one another, trust can be built that can lead to long term peace.

The final Q&A session started with asking how to deal with a situation where a politician feels like they will lose their position if they engage with the peace process. Hynes noted that knowing and serving the interests of the groups involved is important; ultimately dialogues is imperative. In many situations groups involved do not know the needs and interests of others which leads to more conflict with the wider groups in society as well as the leaders involved in the process.

Another topic discussed was about the most important factors or catalysts that led to the success of the peace process and end to the violence. Pat offered that the Northern Irish journey was most definitely not over and that there is still a lot yet to be resolved, but much of the success happened as such by chance. For example, the IRA were the most armed group in Northern Ireland, and as such, held a lot of power. At the same time, however, they took the decision to create Sinn Féin and engage in democratic principles; this caused a split within the group. Some believed that violence was the only way forward. John Hume was in a difficult position, so he took Gerry Adams aside and made him inwardly reflect and talk about the causes of conflict. When no one else was talking to Sinn Féin, John Hume did. This was incredibly important, giving credibility to Gerry Adams, gaining the political support he needed.

Lessons Learned from Turkey's Peace Process and Civil Society's Challenges and Opportunities for Inclusive Peace

In recent years, DPI has conducted many meetings to evaluate the lessons learned from the previous resolution process to continue building a foundation for dialogue and normalisation in Turkey. The second part of the event provided a platform for participants to have internal discussions on the lessons learned from Turkey's previous peace processes and civil society's priorities for peace. Participants had the opportunity to share their opinions on what could be learned from the country's previous peace processes, what worked and what could be considered for a future peace process. Many participants took into consideration what had been said by the speakers on the first day of the CSV, offering comparatives between the two peace processes and what could also be learned from the Irish experience that may have applications to the Turkish context.

Participants discuss the lessons learned during Turkey's peace process between 2013 - 2015.

Taking learnings from the previous day, many noted that there needed to be a breakdown of preconceived opinions and more openness in dealing with other groups for there to be constructive peace talks. Despite its limitations, the peace process created some opportunities for Turkey's civil society as it broke down the taboo of the Kurdish issue; it created a general understanding that the issue needs to be solved by means of politics and social peace; and provided an experience from which lessons can be learned, including various lessons for civil society. One of the key takeaways from the peace process of 2013 – 2015 was that it reminded people in Turkey of what peace can look like.

Internal discussions highlighted that the upcoming election in Turkey poses an opportunity to reinvigorate discussions about the peace process and the Kurdish issue in Turkey, but at the same time, it also presents challenges.

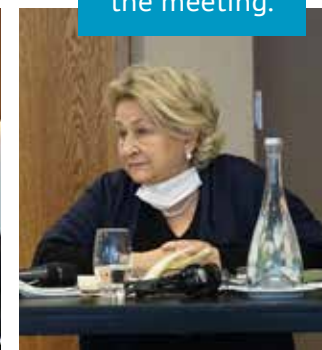
In addition, the meeting examined the state of the economy and democratisation, as two key issues that Turkey is currently facing. There were discussions surrounding the notion that if the Kurdish issue is solved, it will contribute to democracy, which in turn will contribute to the economy. Therefore, civil society efforts are needed to help inform and persuade the society at large about the benefits of peace.

The full notes for this internal meeting are available upon request.

Participant providing his contribution during the meeting

Participant giving her contribution during the second day of the meeting.

conclusion

The DPI comparative study visit brought together a multi-faceted group from diverse range of backgrounds from Turkey. The visit provided a platform for discussions on the Northern Irish peace process and civil society's priorities for inclusive peace in Turkey. The CSV also offered the opportunity for participants to have internal discussions and interactions among themselves on the current political situation in Turkey and its implications for the possible future peace process.

By looking at the Northern Irish example, participants explored the successes and failures that other peace processes have faced, reminding participants of the importance of an inclusive peace process and to not lose hope despite setbacks. The meeting reinforced the notion that civil society's engagement in peace processes is crucial, even when there is no formal or public process. The CSV exposed the group to four actors who were actively involved in the Northern Irish peace process and allowed for a rich debate between participants and speakers on the similarities between Turkish and Irish experience, in addition to potential lessons that can be learned and applied to contemporary Turkey and a possible future peace process. Overall, the Northern Irish experience was very constructive and inspirational in helping participants see new kinds of opportunities and hope.

The second part of the discussion allowed for in-depth discussion on Turkey's peace process, civil society's role and priorities for peace. The meetings were held at a time when discussions about the Kurdish issue have dominated the political debate in Turkey. Thus, the discussions were both timely and necessary in sustaining dialogue and preparing society for any future peace process in Turkey.

The visit was held as part of the project '*Supporting inclusive dialogue at a challenging time in Turkey*' & '*Forging Pathways to Peace and Democracy in Turkey*'.

Yayınlayan

Demokratik Gelişim Enstitüsü

11 Guilford Street

London WC1N 1DH

www.democraticprogress.org

info@democraticprogress.org

+ 44 (0) 20 7405 3835

Design, typesetting and cover design copyright © Medya Production Center

© DPI – Demokratik Gelişim Enstitüsü

DPI – Demokratik Gelişim Enstitüsü İngiltere ve galler’de kayıtlı bir vakıftır.

Vakıf kayıt No. 1037236. Kayıtlı Şirket No. 2922108

Bu yayının telif hakları saklıdır, eğitim amacıyla telif ödenmeksizin yada önceden izin alınmaksızın çoğaltılabilir ancak yeniden satılamaz. Bu durumun dışındaki her tür kopyalama için yayıncıdan yazılı izin alınması gerekmektedir. Bu durumda yayıncılara bir ücret ödenmesi gerekebilir.

SİVİL TOPLUMUN
BARIŞ İÇİN ÖNCELİKLERİ

DERS PAYLAŞIMI ZİYARETİ

3-6 Aralık 2021

içindekiler

- 34 Önsöz
- 38 Siyaset ve Sivil Toplumun Öncelikleri:
Kapsayıcı Bir Süreç İçin Farklılıklar
Nasıl Yönetilmeli?
- 43 Kuzey İrlanda Barış Sürecine Genel Bakış
- 46 Kuzey İrlanda Barış Süreci Esnasında
Sivil Toplum Örgütü Olmak: Zor Zamanlarda
Meseleler Nasıl Önceliklendirilmeli?
- 50 Arabuluculuğun Temel İlkeleri:
Öncelikler Nasıl Belirlenir,
İşler Nasıl Yolunda Gider?
- 54 Türkiye'nin Barış Sürecinden Edinilen Dersler,
Kapsayıcı Barışa Yönelik Sivil Toplumun
Önündeki Zorluklar ve İmkânlar
- 56 Sonuç
- 58 Katılımcı Listesi
- 62 Demokratik Gelişim Enstitüsü'nün
Amaçları ve Hedefleri
- 64 Yönetim Kurulu Üyeleri
- 70 Uzmanlar Kurulu Üyeleri

önsöz

Türkiye'de 2013-2015 arasında yaşanan çözüm sürecinde STK'lar ve sivil toplum sınırlı bir rol oynadı. Türkiyeli STK'lar barış sürecine doğrudan dahil olmadılar ve sivil toplumla temas sadece şekil icabı gerçekleşti. Bu nedenle, sürecin Türkiye'deki faal sivil toplumun katılımı ve katkısından yoksun bir biçimde gerçekleştiği söylenebilir. Öte yandan, sivil toplum aktörlerinin dahil olma ve inisiyatif alma konusunda belirli bir isteksizliği olduğu için, bu alandaki bazı sorunlar da sivil toplumun kendisinden kaynaklandı. Ayrıca, Türkiye sivil toplumunun çatışma çözümü ve çözüm sürecine hazırlık konusunda yeterli bilgiye sahip olmadığı söylenebilir. Ancak tüm bu sorunlara rağmen barış süreci Türkiye sivil toplumu için bazı fırsatlar yarattı. Süreç, sorunun siyaset ve toplumsal barış yoluyla çözülmesi gerektiğine dair genel bir anlayış ve kabul yarattı. Türkiye bu alanda artık sivil toplumun da kendisi için çeşitli dersler çıkarabileceği seviyede bir deneyime sahip.

3-6 Aralık tarihleri arasında DPI, İrlanda'nın Dublin kentinde 'Sivil Toplumun Barış için Öncelikleri: Ders Paylaşımı Ziyareti' başlıklı karşılaştırmalı bir çalışma ziyareti gerçekleştirdi. Planlanan ziyaret, pandeminin başlamasından bu yana İrlanda'daki ilk yüz yüze etkinlikti. Etkinlik, sivil toplum kuruluşlarının üyeleri, akademisyenler, gazeteciler, avukatlar, eski milletvekilleri ve 2013-2015 yılları arasında ülkenin barış sürecinde yer alan devlet görevlilerinin de aralarında bulunduğu, Türkiye'den çok çeşitli geçmişlere sahip bir grubu bir araya getirdi.

Bu karşılaştırmalı etkinliklerin amacı, dünyadaki diğer çatışmalardan ve barış süreçlerinden dersler çıkarmak, barış için pek az umut olduğu durumlarda sivil toplumun oynayabileceği kritik rolü genişletmek ve diyalogu devam ettirmektir. Bu etkinlik de Kuzey İrlanda barış sürecine yönelik tartışmalara vesile oldu; katılımcılara, sivil toplumun Türkiye'de barış için önceliklerini uluslararası uzmanlarla ve kendi aralarında tartışmaları için bir platform sağladı. Kuzey İrlanda örneğine bakarak, katılımcılara sivil toplumun barışla ilgili temel meseleler hakkında farkındalığı artırmada ve resmi veya kamusal bir süreç olmadığında bile bir süreci devam ettirme çabalarında çok önemli bir rol oynayabileceği hatırlatıldı. Bu etkinlik boyunca tekrar eden temalar **kapsayıcılık**, **azim** ve **diyalog** oldu. Grup, dört konuşmacıdan çok değerli açıklamalar dinledi ve Kuzey İrlanda barış sürecinin farklı aşamalarında sivil toplumun katılımının önemi hakkında zengin bir tartışma alanına dahil oldu.

Toplantılarda sivil toplumun, toplumun farklı kesimlerini bir araya getirerek ve siyasi aktörler geri adım attığında diyalog üreterek oynayabileceği önemli işlev tartışıldı. Kapsayıcılık ve sürekli diyalog, güven ve güvenilirlik oluşturma ve nihayetinde çatışmayı sona erdirmek için bir çözüm bulmanın anahtarı olarak vurgulandı. Genel olarak, resmi siyasi süreçlerde çatışma çözümüne ilişkin tartışmaları başlatma kapsamı sınırlıyken, Kuzey İrlanda'nın zorlu zamanları bir barış süreci olmadan yönetme deneyimini tartışmak, barış sürecinin "beklenildiği" bir zamanda çok yapıcı ve faydalı oldu.

Türkiye'nin önceki barış süreciyle ilgili tartışmalar, sürecin başarılarını olduğu kadar eksik olduğu alanları da ele aldı. Sivil toplumun barış ve çatışma çözümü ile ilgili konularda nasıl anlamlı bir rol oynayabileceği tartışıldı; bir alan olarak çatışma çözümü konusunda bilgi eksikliği olduğunu ve bunun da sivil toplumun katılımının sınırlı olmasına yol açtığı ifade edildi. Öte yandan çözüm süreci, Türkiye'de açıktan gerçekleşen ilk resmi barış süreciydi ve Kürt meselesi tabusunu yıkarak Türkiye sivil toplumu için bazı fırsatlar yarattı.

Toplantıda Türkiye'deki mevcut durumda sivil toplumun önemi ve güçlendirilmesine yönelik çalışmalar da ele alındı. Bir dizi STK'nın kapatılmasına ve birkaç sivil toplum aktörünün tutuklanmasına ve hapse atılmasına yol açan baskı süreci, ülkede üçüncü sektör için giderek daha dar bir alan yarattı. Yaklaşan (veya olası erken) seçimlerde sivil toplumun Türkiye'de barışın sağlanmasında olumlu bir gündem yaratmada oynayabileceği rol üzerine konuşuldu. Ayrıca toplantıda, Türkiye'nin şu anda karşı karşıya olduğu iki temel sorun olan ekonomi ve demokratikleşme de incelendi. Kürt sorunu çözülürse bunun demokrasiye ve ekonomiye de katkı sağlayacağına dair fikirler ifade edildi. Dolayısıyla barışın faydaları hakkında toplumu genel olarak bilgilendirmeye ve ikna etmeye yardımcı olacak sivil toplum girişimlerine ihtiyaç var.

Etkinlik süresince ve katılımcıların geri bildirimlerinde, özellikle barış sürecinin 'bekletildiği' zor zamanlarda, karşılaştırmalı incelemelerin ve diğer vakalardan dersler edinmenin daha da ön plana çıkan önemi vurgulandı. Kuzey İrlanda

örneği bilgilendirici ve ilham vericiydi – etkinlik, katılımcılara aksiliklerin çözüm sürecinin bir parçası olduğunu görmeleri için bir fırsat yarattı ve Türkiye'den katılımcılar arasında yankı buldu. Görüşmeler, Türkiye'deki siyasi tartışmalarda Kürt meselesinin yeniden ön plana çıktığı bir dönemde yapıldı. Bu nedenle, sivil toplumun Türkiye'de Kürt sorunu için artan ivmeden nasıl yararlanabileceği ve barış ve çatışma çözümü ile ilgili konularda çok yönlü bir toplumsal tartışmayı başlatma ve sürdürmede nasıl anlamlı bir rol oynayabileceği konusunda yapıcı tartışmalar yapmanın tam zamanıydı.

'Türkiye'de zor bir dönemde kapsayıcı diyalogun desteklenmesi' ve 'Türkiye'de Barış ve Demokrasiye Giden Yolların Oluşturulması' projesinin bir parçası olarak bu karşılaştırmalı inceleme ziyareti, DPI'nın toplumu Türkiye'de gelecekteki olası bir barış sürecine hazırlamaya odaklanan ve devam eden çalışmalarına önemli bir katkı sağladı. Bu çalışmalar, en zorlu zamanlarda bile demokratikleşme ve kapsayıcı çözüm süreçlerine katılım için diyalogun sürdürülmesinin ve zeminin genişletilmesinin önemini vurgulamaktadır. Etkinliğimizin gerçekleşmesinde Norveç, İrlanda ve İsviçre hükümetlerine destekleri için teşekkür ederiz.

Kerim Yıldız

İcra Kurulu Başkanı

Demokratik Gelişim Enstitüsü

Siyaset ve Sivil Toplumun Öncelikleri: Kapsayıcı Bir Süreç İçin Farklılıklar Nasıl Yönetilmeli?

Bertie Ahern eski Fianna Fáil partisi mensubu bir siyasetçi olup 26 Haziran 1997 ve 7 Mayıs 2008 tarihleri arasında İrlanda Başbakanlığı görevinde bulunmuştur. Ahern, Hayırlı Cuma Anlaşması müzakerelerinde önemli bir rol oynadı. Hayırlı Cuma Anlaşması'na yönelik çabaları ile İngiltere ve Kuzey İrlanda arasında barışı desteklemeleri sebebiyle Ahern ve Tony Blair, 24 Eylül 2003 tarihinde Thomas J. Dodd Uluslararası Adalet ve İnsan Hakları ödülüne ortaklaşa layık görüldüler. Yine Blair'le birlikte Ahern, barış sürecindeki rolü sebebiyle Queen's University Belfast tarafından fahri doktora layık görüldü.

Eski Başbakan Bertie Ahern ve DPI CEO'su Kerim Yıldız, Dublin etkinliğinde konuşurken.

Aralık 2021'in ilk hafta sonunda DPI, pandeminin başlamasından bu yana ilk yüz yüze toplantılarını gerçekleştirdi. DPI CEO'su Kerim Yıldız yaptığı açılış konuşmasında, Türkiye zorlu bir dönemden geçerken, barış süreci üzerine konuşmayı sürdürmek için daha geniş toplumla ve çeşitli kesimlerle diyalogu korumanın giderek daha önemli hale geldiğini vurguladı. Yıldız, bu karşılaştırmalı etkinliklerin amacının dünyadaki diğer çatışmalardan ve barış süreçlerinden dersler çıkarmak ve barış için çok az umut olduğunda bile sivil toplumun oynayabileceği hayati rolü göz önünde bulundurmak, böylece hem iletişim kanallarının açık olmasını, hem de çatışma çözümüne dair bilgi birikiminin artmasını sağlamak olduğunu ifade etti.

Bertie Ahern ilk olarak barış görüşmeleri sırasında İrlanda Başbakanı olarak tecrübelerinden bahsetti. Ahern, 2021 Aralığının, İngiltere ve İrlanda arasında imzalanan 1921 anlaşmalarının yüzüncü yıl dönümü olması sebebiyle önemli bir tarih olduğunu belirterek sözlerine başladı. Bu anlaşmaların amacı her ne kadar İrlanda'ya barışı getirmek olsa da bunun yerine İrlanda Cumhuriyeti'nde amansız bir iç savaşın çıkmasına sebep oldular. İç savaş 1930'ların küresel ekonomik krizi ve İkinci Dünya Savaşı esnasında devam etti. 1950'lerde İrlanda zor bir biçimde bağımsızlık kazandı, bunun ardından Kuzey İrlanda'nın ve İrlanda Cumhuriyeti'nin ayrılması geldi. Sonrasında petrol krizi geldi, 1980'lerde de Sıkıntılı Yıllar başladı.

Geçmişte bir çözüm üretmeye yönelik üç girişim olmuştu. 1974 yılında yapılan ve başlıca siyasi partileri iktidar paylaşımına ikna etmeyi amaçlayan bir anlaşma sadece bir yıl yürürlükte kaldı, zira Birlikçiler anlaşmayı bozacak bir işçi grevi düzenledi. 1985 yılında barış görüşmelerine yönelik başka bir girişimde bulunuldu. Bertie, bu görüşmelerde sadece ölümlerden bahsedildiğini, sosyal yardım, eğitim ve ekonomi gibi konuların hiç konuşulmadığını ifade etti. Konuşmaların böylesi dar bir eksenle ilerlemesi sebebiyle bu girişim de başarısız oldu.

1980'lerde Bertie Ahern ve İngiltere'deki meslektaşı Tony Blair, barış görüşmelerinin gerçekleşmesi için çaba gösterdiler. Bu sayede bir sonraki görüşmeler farklı

bir zihniyetle gerçekleştiler ve Kuzey İrlanda'nın siyasi liderlerine geleceğe yönelik hedefleri soruldu. Downing Street Deklarasyonu, hazırlanması yüzlerce saat süren bir belgeydi, bu kadar uzun olmasının sebebi, toplumun çeşitli kesimlerinin, Milliyetçilerin ve Birlikçilerin ne istediğini uzun uzun açıklamasıydı. Siyasetçiler değil akademisyenler, sivil toplum üyeleri ve topluluk liderleri tarafından gizlilik içinde hazırlanan bu belge, 1998 yılında imzalanan Hayırlı Cuma (ya da Belfast) Anlaşması'na giden yolu açtı.

Hayırlı Cuma Anlaşması çeşitli anayasal değişikliklere yol açtı; İrlanda anayasasını değiştirirken İngiltere de İrlanda'nın Yönetimi Yasası'nı ilga etti. Polis kuvveti yeniden düzenlendi, medeni haklar yasası oluşturuldu ve tutuklular serbest bırakıldı. Bertie, tutukluların serbest bırakılmasının tahmin edildiği kadar büyük bir probleme dönüşmediğini ifade etti. Çoğu eski tutuklu, yeniden suç işlemedi ve barış sürecinin savunucusu oldu. Fakat silahların devreden çıkarılması, anlaşmanın uygulanması esnasında büyük bir soruna dönüştü zira Kuzey İrlanda'da çok sayıda silah vardı.

Günümüzde yeniden gündeme gelen meselelerin bir kısmı, Hayırlı Cuma Anlaşması'ndaki kimi eksiklere bağlanabilir. Pek çok aile, kaybettikleri yakınlarına ne olduğunu öğrenmek istiyor, fakat tek tek herkes için soruşturma yürütmek çok zor. İkinci olarak, siyasetçiler arasındaki dostluklar umulduğu derecede gelişmedi ve özellikle Brexit sonrasında bu durum iyice belirgin hâle geldi. Fakat Kuzey İrlanda'da ekonomi geçmişe göre daha iyi, turizm sektörü atılımda ve güçlü yatırımlar yapılıyor. Bu gelişmeler şu soruyu akla getiriyor: 1998'deki barış anlaşması neden önceki yıllara göre daha başarılıydı? 1998 anlaşması olabildiğince kapsayıcıydı ve pratikte herkes, hem demokratik olan hem de olmayan siyasi partiler de dahil olmak üzere, müzakerelerin liderlerinden yanaydı. Demokratik olmayan ve askeri nitelikteki

KAPSAYICI BİR SÜREÇTE, 'SORUN'DA ODADADIR, BU DA SÜRECİ KARMAŞIKLAŞTIRIR. ANCAK "SORUNU" BARIŞ SÜRECİNE DAHİL ETMENİN MANTIĞI, ONUN BARIŞI BOZAN BİR ROL OYNAMASINI ENGELLEMESİDİR.

- BERTIE AHERN

Bertie Ahern'i dinleyen katılımcılar.

teşkilatların da sürece katılmalarına izin vermek ve duyulmalarını sağlamak için düşük bir katılım eşiği getirildi. Sürece yönelik sık sık çok fazla insanın dahil olduğu eleştirisi yapıldı, ancak başarılı olmasının nedeni de aslında buydu. 1974 ve 1985'te, şiddet faili olan kişiler görüşmelere dahil olmamıştı, bu yüzden bu insanlar sürece dahil olmadıklarını ve sürecin onlara yönelik anlam ifade etmediğini hissetmişler. Kapsayıcı bir süreçte, "sorun" da odadadır, bu da süreci karmaşıklaştırır. Ancak "sorunu" barış sürecine dahil etmenin mantığı, onun barışı bozan bir rol oynamasını engellemesidir.

Bertie Ahern ve katılımcılar arasındaki tartışmalar, tarafların süreci bozmaya çalışan unsurlarla nasıl başa çıktıklarına odaklandı. Hem İrlanda hem de Kürt barış süreçleri arasındaki benzerlik, silahlı grupların parçası olsun ya da olmasın 'sorun çıkaran' kimi unsurların da söz konusu olmasıydı. Bertie, Mitchell İlkelerinin,⁽¹⁾

(1) Mitchell İlkeleri, ABD Senatörü George Mitchell tarafından geliştirilen ve aşağıdaki taahhütleri öngören altı ilkedir:

- (a) Siyasi meseleleri çözmenin demokratik ve münhasıran barışçıl yollarına sadık kalmak,
- (b) Tüm paramiliter örgütlerin tamamen silahsızlandırılması,
- (c) Silahsızlanmanın bağımsız bir komisyonu tatmin edecek şekilde doğrulanabilir olması gereğini kabul etmek,
- (d) Müzakerelerinin gidişatını veya sonucunu etkilemek adına şiddet kullanmayı ya da şiddet kullanma tehditinde bulunmayı reddetmek, başkalarının bu yöndeki olası girişimlerine karşı çıkmak,
- (e) Tüm tarafların katıldığı müzakerelerde varılan herhangi bir anlaşmanın şartlarına uymayı kabul etmek, ortaya çıkan sonucun herhangi bir boyutunu değiştirmeye çalışırken demokratik ve münhasıran barışçıl yöntemlere sadık kalmak,
- (f) "Ceza" amaçlı cinayetlerin ve saldırıların durdurulmasını ve bu tür eylemleri önlemek için etkili adımlar atılmasını teşvik etmek.

barış sürecine dahil olan tüm kişi ve oluşumların düzgün davranmasını sağlamanın anahtarı olduğuna dikkat çekti. Sorulan bir başka soru da, Kuzey İrlanda'da barış anlaşması imzalanmasına rağmen toplumdaki gruplar arasında bölünmenin ve ayrışmanın neden devam ettiğiydi. Bertie Ahern, Hayırlı Cuma Anlaşması'nın çatışmayı sona erdirdiğini ifade etti; bu da toplum için büyük bir fayda sağladı. Şiddetin olmaması, başka gelişmeler için alan açıldığı anlamına gelir; örneğin kültürel ve sosyal konular ele alınabilir, ancak şiddetin olduğu yerde tartışılabilecek başka bir şey yoktur. Ancak Hayırlı Cuma Anlaşması'nın eksikliklerinden biri, topluluklar arası bölünmenin ve Kuzey İrlanda'daki farklı gruplar arasındaki etkileşimsizliğin giderilememesi olmuştur. Zamanla, şiddetin olmaması sayesinde bu sorunlar doğal olarak çözülecek. Bunun yavaş yavaş gerçekleştiğini Kuzey İrlanda'da görüyoruz.

Tartışma oturumunda Bertie Ahern, katılımcılarla konuşurken.

Kuzey İrlanda Barış Sürecine Genel Bakış

Ian White 1994 yılında Glencree'yi kuranlar arasında yer aldı ve İcra Kurulu Başkanı olarak görev yaptı. 1978'den bu yana İrlanda bağlamında barış inşası için bizzat çalışıyor olup 1990'ların sonunda uluslararası barış inşası çabalarına dahil olmuştur. 2004'ten bu yana Changing Perspectives'in yöneticisi olarak çalışan White, İrlanda barış sürecinin ve diğer süreçlerin tecrübesini kullanarak dünyanın dört bir yanındaki çatışmaları gidermeye çalışan Miller White Eğitim ve Danışmanlık şirketini kurmuştur. 2014 ve 2018 arasında White'ın çalışmaları özellikle uluslararası dini diyaloga odaklanmıştır. Jendisi İsrail-Filistin, Liberya, Sri Lanka, Haiti, Afghanistan, Nepal, Tayland ve Kolombiya gibi yerlerde kısa ve uzun vadeli barış inşası girişimlerinin tesis edilmesinde görev almıştır.

Ian White, Kuzey İrlanda barış sürecini anlatırken.

Bertie Ahern'in sunumunun ardından Ian White, sivil toplumun barış süreçlerine nasıl katkıda bulunabileceğini tartıştı. Geçmişte Kuzey İrlanda'daki birçok Katolik ailenin, diğer haklarından mahrum kalmanın yanı sıra barınacak konut da bulamadıklarını ve 1960'larda toplumun tecrübe ettiği çalkantılar sonucunda IRA'nın gitgide daha önemli hâle gelerek büyüdüğünü ifade ederek sözlerine başladı. Bu dönemde IRA İngilizlere karşı savaşıyordu. Şiddet olaylarının patlak vermesinden bu yana barışa yönelik çabalar hep mevcut oldu ve süreç boyunca Kuzey İrlanda kadınları, sürece katkılarını hiç eksik etmediler.

Ian White, Glencree'deki⁽²⁾ çalışmaları kapsamında 1990'ların başında siyasi yelpazenin her noktasından siyasetçilerle bir araya geldi. Kuzey İrlanda'daki ilk meclis ile siyasetçilerin bir araya gelmesi için resmi bir alan da açılmış oldu; her ne kadar Glencree'nin işi tamamlandı diye düşünülse de, aslında bir araya gelmek her zamankinden daha önemli hâle geldi. Siyasi ilişkilerle ilgili olsun, başka konularda olsun, Glencree insanlara bir araya gelip konuşabilmeleri için daimi bir alan sağladı; bir yandan da Hayırlı Cuma Anlaşması'na gidecek olan diyaloglar gerçekleşiyordu. Kuzey İrlanda'daki hükümetin düştüğü kimi durumlarda Glencree, taraflar için bir konuşma alanı açtı. Ian White, şimdi dönüp bakınca genç siyasetçilere yönelik müzakere becerilerini geliştirmeye dair daha çok çalıştay yapılabileceğini, yapılsaydı bunun günümüzde görülen etkilerinin olabileceğini söylüyor.

Glencree mağdurlarla ve savaşçılarla da çalışmalar yürüttü. Zaman içinde bu sürecin işleyişi değişti, günümüzde Glencree artık mağdurlarla savaşçıları bir araya getirmiyor, ayrı gruplar hâlinde onlarla iletişim kuruyor. Glencree, bu çalışmalara Hayırlı Cuma Anlaşması'ndan önce, barış sürecinin zor ilerlediği bir dönemde başladı. Ian, şiddet mağdurlarının faillerle aynı kişiler olduğunu, bunun karmaşık bir ilişkiler ağı ortaya koyduğunu ifade etti. Bu grupları bir araya getirmek barış için yeterli değildi. Hayırlı Cuma Anlaşması'na ihtiyaç vardı.

Tartışma oturumunda, barış sürecinden önce ekonomik refahın ve demokrasinin önceliklendirilmesi sorunu gündeme geldi. Kuzey İrlanda bağlamında, her iki tarafın da birbirleriyle konuşmasını ve bu diyalogun devam etmesini sağlamak için her iki tara-

(2) Glencree Barış ve Uzlaşma Merkezi, çatışmayı dönüştürmek, uzlaşmayı teşvik etmek, sağlıklı ilişkileri teşvik etmek ve sürdürülebilir barış inşa etmek için bireyler ve gruplarla birlikte çalışan İrlanda merkezli bir STK'dır. Glencree, İrlanda Barış Sürecinde önemli bir rol oynamış, çatışan tarafları gizli diyalog için bir araya getirerek birbirinden ayrılmış kesimler arasında ilişkiler kurmaya yardımcı olmuştur.

fa yönelik geniş kaynaklar sağlandı. Yalnızca bir grup finanse edildiğinde diyalog geliştirip sürdürmek zor olabiliyor, zira diğer taraf bunu hükümetin taraf tutması olarak yorumlayabilir. Güç dengesi oluşturmak için ekonomik tedbirler gereklidir. Ekonomik teşvikler, hem barışa halkın desteğini sağlamada hem de barışın sosyal ve ekonomik koşullarını iyileştirmede önemliydi.

Ayrıca, barış sürecine dahil olmak istemeyen tarafların nasıl dahil edilebileceği, bu gönülsüz tarafları çözüme dahil ederek barış sürecini bozmalarının nasıl en aza indirilebileceği meselesi gündeme geldi. Bu konuda Ian, tarafların konuşmaya istekli olduklarında konuşacaklarını ve konuşmaya istekli olmamaları hâlinde aksi yönde zorlanamayacaklarını söyledi. Siyasi gruplar arasında birtakım bağların geliştirilmesi bunu teşvik etmeye yardımcı olacaktır. Grupların kendi ilişkilerini organik olarak geliştirmelerine izin vermek de önemlidir, çünkü bu, barışın gelişmesi için uygun koşullar yaratır.

Katılımcılar Ian White'ın Kuzey İrlanda Barış Süreci'ne dair konuşmasını dinlerken.

Kuzey İrlanda Barış Süreci Esnasında Sivil Toplum Örgütü Olmak: Zor Zamanlarda Meseleler Nasıl Önceliklendirilmeli?

Avila Kilmurray, Kuzey İrlanda Kadınlar Koalisyonu'nun kurucu üyesidir ve Hayırlı Cuma Anlaşması esnasında Koalisyon'un müzakere ekibinde yer almıştır. Kendisi Demokratik Gelişim Enstitüsü'nün Uzmanlar Kurulu'nda yer almaktadır. Topluluk eylemi, kadın hareketi ve çatışma dönüşümü konularında pek çok yayını bulunmaktadır. Avila, İrlanda Ulaştırma ve İşçiler Sendikası'nın ilk kadın yöneticisiydi (1990-1994) ve 1994 yılında Kuzey İrlanda Topluluk Vakfı yöneticisi oldu. Avrupa Vakfı Derneği aracılığıyla Raymond Georis Yaratıcı Filantropi ödülünü aldı.

Avila Kilmurray, Kuzey İrlanda barış süreci esnasında kendisinin sivil toplum tecrübelerini anlattı.

Avila Kilmurray, geleneklere göre kendisini Milliyetçi veya Cumhuriyetçi olarak tanımlıyor, fakat özellikle kendisine karşıt görüşlere sahip insanlarla çalıştığını da ifade etti; çünkü farklı kesimlerin görüşlerini dinlemenin ve onlarla ilişkiler kurmanın önemli olduğunu düşünüyordu. Bu ilişkileri kurmak için eylemlerin sürekliliği ve tekrarı gereklidir, yani eylemlerinize karşı güven oluşturmak için insanlarla yıllar boyu süren ilişkiler geliştirmek gerekir.

Avila, zıt kesimlerden gelen kadınları bir araya getirmek için çalıştı. Bu kadınların arasında gelişen konuşmalar, Avila'nın grubu tarafından tasarlanmadı. Bunun yerine, bir konuşma doğal olarak ortaya çıktığında, Avila ve ekibi müdahalede bulunmadan bu diyalogun kendiliğinden gelişmesine imkan sağladılar. Örneğin birisi aile üyesinin hapiste olması veya öldürülmesi gibi bir konudan bahsetmek isterlerse, bu tür konuşmalar, Avila'nın grubu tarafından bu tür bir tartışma zorunlu kılınmadan, kadınların kendi istedikleri noktada gerçekleşiyordu. Tepeden inme bir programdan ziyade topluluğun istekleri ve ihtiyaçları doğrultusunda şekillenen bir diyalog kurma yöntemi benimsenmişti.

Kuzey İrlanda'daki barış sürecinde mahkumların rolü önemliydi. Kuzey İrlanda eyaletinin o zamanlar yaklaşık 1,8 milyon nüfusu vardı ve bu küçük nüfusun içinde 30.000 kişi hapisteydi. Avila, insanların cezaevindeyken düşünmek için zamanları olduğunu ifade etti. Tutuklulara da eğitim verildi. Bu sayede, genellikle kendi silahlı mücadelelerinin doğal bir eleştirisine ulaşıldı. Tutuklular birbirlerine neden içeride olduklarını sorar, onları hapse düşüren fiziksel eylemin ötesine geçerek nedenlerinin, bağlılıklarının, düşüncelerinin ve duygularının ardındaki anlamı tartışırlardı. Bu insanlar daha ileri aşamalarda barış sürecinin uygulanmasında önemli roller oynadılar. Sivil toplum, Sıkıntılı Yılların şiddet olayları esnasında Kuzey İrlanda toplumunda en çok sömürülen kesimlere de ses verdi. İngiliz ve İrlanda hükümetleri daha önce silahlı

Avila Kilmurray
Dublin etkinliği
esnasında
DPI grubuyla
konuşurken.

gruplara dahil olanlarla ilişkiye girmemeye karar vermiş olsa da, liderlerin silahlı grupları dahil etmedikleri anlaşmalar, bu grupların barışı bozmalarıyla sonuçlanıyordu. Sivil toplum grupları, herkes tarafından dışlanan IRA gibi gruplara ses verdi. Mesajlarının normalleşmesini sağladı, bu da grupların dinlendiklerini hissetmelerini sağladı.

Hayırlı Cuma Anlaşması'nın başarısındaki bir diğer önemli gelişme, İngiliz ve İrlanda hükümetleri tarafından kurulan seçim sisteminin, küçük siyasi partilerin masada olmasına izin verecek şekilde tasarlanmış olmasıydı. Sinn Fein yeterince büyüktü ve masada olmak için yeterli oya sahipti, ancak küçük Kraliyetçi partilerin çoğu, İngiliz ve İrlanda hükümetlerinin inisiyatifi olmadan müzakerelerde bulunmak için yeterli siyasi desteği sağlayamazdı. Kraliyetçi partilerin en büyüğü olan DUP, masaya gelmek istemedi, ancak Kraliyetçi paramiliterlerle bağlantılı küçük partilerin geldiğini görünce, Demokratik Birlik Partisi (DUP) de masaya oturmaya ikna oldu. Zira masaya oturmamış olsalardı, kendi destekçilerini daha militan küçük siyasi gruplara kaybetme riskini alıyor olacaktı.

Avila, Kuzey İrlanda'daki Sıkıntı Yılları şiddetinin mağdurlarına gereken özenin gösterilmediğini öne sürerek sözlerini tamamladı. Mağdurlarla ilgilenilmesi çok geç bir zamana bırakıldı. Sıkıntı Yılları döneminde, bir trafik kazası mağduru ile siyasi şiddet mağduru birbirinden farklı muamele görmüyordu. Bu bir hataydı.

Tartışma oturumunda, Kuzey İrlanda anlaşma sürecine dahil olanların IRA ile hükümet arasındaki görüşmeleri nasıl dengelediği sorusu gündeme geldi. Avila, birçok Cumhuriyetçi siyasi mahkumun sivil topluma dahil olması nedeniyle STK sektörünü dahil etmenin çok önemli olduğunu söyledi. Topluluk endişeleri, siyasi parti Sinn Fein aracılığıyla temsil edildi. Birlikçi tarafta işler daha zordu. Bunu dengelemek için, daha küçük siyasi partilerin, özellikle işçi sınıfı bölgelerinden ve sıklıkla paramiliter kökenli oldukları için, temsil edilmesi önemliydi. Daha büyük Birlikçi siyasi partiler orta ve üst sınıfı temsil ediyordu. Daha küçük Birlikçi siyasi partilerin katılımı olmasaydı, ortada daha büyük bir sorun olacaktı.

Tartışma, koşullar elverişsiz olduğunda sivil toplumun sürece nasıl dahil olduğuna da eğildi. Avila, Kuzey İrlanda'daki sivil toplum gruplarının zaman zaman büyük baskı altında olduğunu, fakat eski nesiller gibi toplumdaki belirli gruplarla ilgilenmeleri hâlinde İngiliz hükümetinin onlarla bir sorunu olmadığını söyleyerek yanıt verdi. Mevcut finansman ve kaynaklar yetersizdi. Finansman hiçbir zaman kağıt üzerinde olmadı, daha ziyade insanlar arasında birebir ilişkiler kurulmasına odaklanan bir yaklaşım mevcuttu. İnsan haklarıyla ilgilenen sivil toplum grupları büyük zorluklarla karşı karşıya kaldılar; faal ve gündemde kalabilmek için genellikle uluslararası araçları kullandılar.

Katılımcılar tartışma oturumu
esnasında Kilmurray ile konuşurken.

Arabuluculuğun Temel İlkeleri: Öncelikler Nasıl Belirlenir, İşler Nasıl Yolunda Gider?

Pat Hynes Kuzey İrlanda Barış Süreci'nin ilk yıllarında çeşitli bakanlarla birlikte çalıştı, daha sonra Hayırlı Cuma Anlaşması'na giden süreçte Glencree'nin Siyasi Diyalog çalıştaylarına katıldı. 15 yılı aşan uluslararası çalışmaları kapsamında Glencree'nin Ortadoğu Programı'nda faaliyet göstermiş, İsrail-Filistin çatışması üzerine çalışmıştır. Daha yakın dönemde ise, eski Başbakan Bertie Ahern'e, Bougainville Referandum Komisyonu Başkanlığı rolünde Özel Danışman olarak yardımcı olmuştur. Bu süreçte Papua Yeni Gine / Bougainville barış sürecini tamamlamak için çabalayan Birleşmiş Milletler'le birlikte çalışmıştır. Pat Hynes Maynooth Üniversitesi'nde yarı zamanlı olarak ders vermekte, aynı zamanda Edward M Kennedy Çatışma Çözümü Enstitüsü'nde çalışmalarına devam etmektedir.

Glencree Topluluk ve Siyasi Diyalog Programı Yöneticisi Pat Hynes, Glencree'nin Kuzey İrlanda Barış Süreci'nde oynadığı rolü anlatırken.

Pat Hynes, Glencree'nin uzlaşma kavramına dair diyalogu kolaylaştırmada bir STK olarak oynadığı rolü ve taraflar arasında önceden herhangi bir ilişkinin olmadığı durumlarda uzlaşmayı ele aldı. İrlanda sürecinde tarafların birbirlerine dair güçlü önyargıları vardı. 1990'larda ateşkesler başladığında, Glencree, karşı taraflardaki topluluklar arasında iletişim sağlama ve birbirleriyle konuşmaya başlamalarını mümkün kılma fırsatı buldu.

Ateşkesten Hayırlı Cuma Anlaşması'nın imzalanmasına kadar geçen süreçte pek çok ders alındı. Albert Reynolds (eski Başbakan) ve Kuzey İrlanda'daki Sosyal Demokrat ve İşçi Partisi lideri John Hume gibi kişileri içeren barış anlaşmaları sürecine paramiliterlerin de dahil edilmesi için büyük çaba sarf edildi. Glencree, meseleye 'çatışmanın temelindeki sorunları çözerseniz şiddeti sonlandırmanız daha olasıdır' zihniyetiyle yaklaştı. İngiliz varlığı ve Kraliyetçi paramiliterler duruma ekstradan zorluk katıyordu. Sürece dahil olmalarının getirdiği, giderilmesi imkânsız görünen anlaşmazlıklar vardı. İnsanların adeta zihinleri bölünmüştü, dolayısıyla kimliklerini koruyacak bir dizi ilke üzerinden diyalog yoluyla bir süreç yaratmak mümkün değildi.

Bertie Ahern'in de sunumunda belirttiği gibi Pat Hynes, şiddet faillerini demokratik katılımcılarla birlikte aynı masaya oturtmanın çok önemli olduğunu yineledi. Bu zorlu ama gerekliydi. Şiddetin faillerini taban seviyesinde sürece dair ederken, hükümetin de hazırlıklı olması gerekiyordu. İki taraf arasında güven inşa etmek çok önemliydi. Güven inşa etmenin yanı sıra beklentileri yönetmek de önemliydi. Hemen "gücün" tadını çıkaranlar, silahları olanlardı. Şiddet, siyasi ortamda güçlüdür, ancak Pat, şiddetin aynı zamanda çok tehlikeli ve güvencesiz olduğunu da ekledi. Grupların epeyce mühimmata sahipken bölünüp daha da militan hâle gelmesini kimse istemezdi. Böyle riskler almamak adına süreç yavaş ilerledi.

Pat Hynes, 1994'teki ateşkesin ardından, İngilizlerin masaya oturmak ve müzakere etmek için ağırdan alması ve ateşkesin bozulmasına yol açması üzerine IRA'nın hayal kırıklığına uğradığını ifade etti. Barış süreci şiddeti sona erdirmekle ilgiliydi, ancak

şiddet yeniden başladığında, başlangıçta barış sürecine dahil olanların çoğu, şiddete katılan gruplarla iletişim hâlinde olarak görülemeyeceklerine karar verdiler. Bu alanda Glencree, diyaloga aracılık etmekte önemli bir rol oynadı. IRA'nın ne istediğini ve nerede durduğunu anlamaya çalışmak konusunda çalıştı. IRA, İngiliz hükümetinin yeterince hızlı hareket etmediğini düşündüğünü açıkça belirtti; İngilizler bir kere ateşkes ilan edildiğinde şiddetin artık devam etmeyeceğini zannetmişlerdi. Gerry Adams ve Martin McGuinness'in işi zordu, şiddeti yönetmeleri gerekiyordu. Zira bir paramiliter lideri olarak işinizi kaybederseniz, hayatınızı da kaybedersiniz.

Dublin etkinliğinin ardından katılımcılar.

Pat, barış yapmanın bir yolculuk olduğunu ve varış yeri konusunda sürecin akışına bırakılması gerektiğini belirterek sözlerini tamamladı. Aşılmaz engeller gibi görünen şeyler yolculuk ilerledikçe çözülecek ve bir yandan da önceden öngörülemeyen sorunlar aşılması gereken büyük engeller haline gelecektir. Güven duygusunu teşvik etmek ve masanın diğer tarafının karşı karşıya olduğu baskıya ilişkin anlayışlı olmak, başarılı bir barış sürecine sahip olmak için gereklidir. İnsancıl ve karşılıklı ilişkiler kurarak, uzun vadeli barışı sağlayacak güven inşa edilebilir.

Soru cevap oturumunun son kısmı, politikacıların barış süreçlerine dahil olurlarsa konumlarını kaybedeceklerine dair endişe duydukları durumlarda ne yapılabileceğine dair bir soruyla başladı. Pat, bu durumda diyalogun zorunlu olduğunu, sürece dair tarafların beklentilerinin farkında olunması gerektiğini, tarafların beklentilerinin karşılık bulması gerektiğini ifade etti. Çoğu durumda, tarafların ihtiyaçları ve beklentilerine dair netlike yok, bu da toplumla ve sürece dahil olan liderlerle çatışma yaşanmasına sebep oluyor.

Ele alınan diğer bir konu, barış sürecinin başarılı olmasını ve şiddetin sona ermesini sağlayan katalizörler ve önemli faktörlerdi. Pat, Kuzey İrlanda'nın yolculuğunun henüz sonuçlanmadığını, hâlen çözülmesi gereken çok mesele olduğunu fakat elde ettikleri başarıların bir kısmının şans eseri gerçekleştiğini ifade etti. Örneğin IRA Kuzey İrlanda'daki en büyük silahlı gruptu, ve dolayısıyla elinde büyük bir güç bulunduyordu, fakat Sinn Fein'i kurup demokratik ilkeler üzerinden faaliyet göstermeye karar verdiler. Bu da grubun içinde bir bölünmeye sebep oldu. Kimileri şiddetin tek yol olduğuna inanıyordu. John Hume zor bir pozisyondaydı, dolayısıyla Gerry Adams'ı karşısına alıp çatışmanın sebeplerine dair düşünmesini ve konuşmasını istedi. Sinn Fein'le kimse konuşmazken dahi John Hume konuşuyordu. Bu Gerry Adams için çok önemliydi, kendisi ihtiyaç duyduğu itibarı ve siyasal desteği bu sayede sağladı.

Türkiye'nin Barış Sürecinden Edinilen Dersler, Kapsayıcı Barışa Yönelik Sivil Toplumun Önündeki Zorluklar ve İmkânlar

Son yıllarda DPI, Türkiye'de diyalog ve normalleşmeye yönelik temel oluşturmaya devam etmek adına önceki çözüm sürecinden alınan dersleri değerlendirmek üzere birçok toplantı gerçekleştirdi. Etkinliğin ikinci bölümü, katılımcıların Türkiye'nin geçmişteki barış süreçlerinden çıkarılan dersler ve sivil toplumun barışa yönelik öncelikleri hakkında kendi aralarında tartışmaları için bir platform sağladı. Katılımcılar, ülkenin önceki barış süreçlerinden neler öğrenilebileceği, neyin işe yaradığı ve gelecekteki bir barış sürecine yönelik nelerin düşünülebileceği konusunda görüşlerini paylaşma fırsatı buldular. Pek çok katılımcı, etkinliğin ilk gününde konuşmacılar tarafından söylenenleri dikkate alarak iki barış süreci arasında karşılaştırmalar yaptı ve İrlanda deneyiminden Türkiye bağlamında da uygulanabilecek hangi derslerin çıkarılabileceğini ele aldı.

Katılımcılar Türkiye'nin 2013 – 2015 arası gerçekleşen barış sürecinden öğrendiklerini tartışırken.

Bir önceki gün dinlediklerinden hareketle pek çok kişi, yapıcı barış görüşmeleri için önyargılı fikirlerin ortadan kalkması ve tarafların diğer gruplarla ilişki kurmaya daha fazla açık olması gerektiğini kaydetti. Tüm kısıtlarına rağmen, barış süreci Kürt meselesi tabusunu yıktığı için Türkiye sivil toplumu adına çeşitli fırsatlar yarattı. Meselenin siyaset ve toplumsal barış yoluyla çözülmesi gerektiğine dair genel bir anlayış oluşturdu ve sivil toplum da dahil olmak üzere geniş kesimler için çeşitli dersler çıkarılabilecek bir deneyim sağladı. 2013-2015 barış sürecinin en önemli yönlerinden biri, Türkiye halkına barışın nasıl bir görünüme sahip olabileceğini hatırlatmasıydı.

Grup içindeki tartışmalar, yaklaşan seçimlerin Türkiye'deki barış süreci ve Kürt meselesi hakkındaki tartışmaları canlandırmak için bir fırsat teşkil ettiğini, ancak aynı zamanda kendi zorluklarını da beraberinde getirdiğini gösterdi.

Ayrıca toplantıda, Türkiye'nin şu anda karşı karşıya olduğu iki temel sorun olan ekonomi ve demokratikleşme de ele alındı. Kürt sorununun çözülmesinin demokrasiye ve ekonomiye de katkı sağlayacağı konuşuldu. Dolayısıyla barışın faydaları hakkında toplumu genel olarak bilgilendirmeye ve ikna etmeye yardımcı olacak sivil toplum girişimlerine ihtiyaç vardır.

Bu iç toplantının tam tutanakları istek üzerine temin edilebilir.

Etkinlik sırasında konuşan bir katılımcı.

Etkinliğin ikinci gününde kendi görüşlerini ifade eden bir katılımcı.

sonuç

DPI etkinliği Türkiye'den farklı geçmişlere sahip çok yönlü bir grubu bir araya getirdi. Ziyaret, Kuzey İrlanda barış süreci ve sivil toplumun Türkiye'de kapsayıcı barış için önceliklerine dair tartışmalar için platform sağladı. Etkinlik katılımcılara Türkiye'nin mevcut siyasi durumu ve bunun gelecekteki olası barış süreci üzerindeki etkileri hakkında kendi aralarında konuşma ve tartışma fırsatı da sundu.

Katılımcılar Kuzey İrlanda örneğine bakarak, diğer barış süreçlerinin başarılarını ve başarısızlıklarını keşfetti; bu da katılımcılara kapsayıcı bir barış sürecinin önemini ve aksilikler karşısında umutlarını kaybetmemelerini gerektiğini hatırlattı. Etkinlik, resmi veya kamusal bir sürecin olmadığı durumlarda bile sivil toplumun barış süreçlerine katılımının çok önemli olduğu fikrini pekiştirdi. Etkinlik, grubu Kuzey İrlanda barış sürecinde aktif olarak yer alan dört aktörle tanıştırdı. Katılımcılar ve konuşmacılar arasında Türkiye ve İrlanda deneyimi arasındaki benzerlikler ve özellikle mevcut durumda veya olası bir barış sürecine yönelik çıkarılabilecek derslere dair kapsamlı tartışmalar gerçekleşti. Genel olarak, Kuzey İrlanda deneyimi katılımcıların yeni fırsatlar ve umutlar görmelerine yardımcı olmak hususunda çok yapıcı ve ilham verici oldu.

Etkinliğin ikinci kısmında, Türkiye'nin barış süreci ve sivil toplumun barışa yönelik rolü ve öncelikleri hakkında derinlemesine bir tartışma gerçekleşti. Görüşmeler, Kürt meselesiyle ilgili tartışmaların Türkiye'deki siyasi tartışmalarda ön plana çıktığı bir dönemde yapıldı. Bu nedenle etkinlik, diyalogu sürdürmek ve toplumu Türkiye'de gerçekleştirebilecek bir barış sürecine hazırlamak adına iyi zamanlanmış ve gerekli bir çalışma oldu.

Etkinlik, *'Türkiye'de Zor Bir Zamanda Kapsayıcı Diyalogun Desteklenmesi'* ve *'Türkiye'de Barış ve Demokrasiye Giden Yolların Oluşturulması'* projesi kapsamında gerçekleştirildi.

participant list | katılımcı listesi

ADNAN BOYNUKARA

Former AK Party MP
Eski AK Parti Milletvekili

ALİ BAYRAMOĞLU

Columnist at Karar Daily,
Political Commentator & WPC Member
*Karar Gazetesi'nde Köşe Yazarı,
Siyasi Yorumcu ve Akil İnsanlar Heyeti Üyesi*

FAZIL HÜSNÜ ERDEM

Professor of Law at Dicle University & WPC Member
*Dicle Üniversitesi Hukuk Profesörü ve
Akil İnsanlar Heyeti Üyesi*

HATEM ETE

Faculty Member of the Department of Sociology
at Yıldırım Beyazıt University &
Former Chief Advisor to PM Davutoğlu
*Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sosyoloji Bölümü
Öğretim Üyesi ve Başbakan Davutoğlu'nun
Eski Başdanışmanı*

HÜSEYİN HATEMİ

Professor of Law at İstanbul Ticaret University
İstanbul Ticaret Üniversitesi, Hukuk Profesörü

KEZBAN HATEMİ

Lawyer, Head of Turkey Democracy Platform &
WPC Member
*Avukat, Türkiye Demokrasi Platformu Başkanı,
Akil İnsanlar Heyeti Üyesi*

MEHMET EMİN EKMEN

Founding Member of DEVA Party &
Former AK Party MP
*DEVA Partisi Kurucu Üyesi,
Eski AK Parti Milletvekili*

ORAL ÇALIŞLAR

Columnist at Daily Posta & Board Member of Centre
for Public Policy and Democracy Studies (PODEM)
*Posta Gazetesi Köşe Yazarı,
PODEM Yönetim Kurulu Üyesi*

SEVTAP YOKUŞ

Professor of Law, Altınbaş University
Hukuk Profesörü, Altınbaş Üniversitesi

TAHA ÖZHAN

Research Director at Ankara Institute &
Former AK Party MP
*Ankara Enstitüsü Araştırma Direktörü,
Eski AK Parti Milletvekili*

VAHAP ÇOŞKUN

Chairman of the Board of Diyarbakir Institute
for Political and Social Research (DISA),
WPC Member & Professor of Law at Dicle University
*DİSA Yönetim Kurulu Başkanı,
Akil İnsanlar Heyeti Üyesi,
Dicle Üniversitesi Hukuk Profesörü*

DENİZ CEBE

Interpreter
Çevirmen

EREN BUGLALILAR

Interpreter
Çevirmen

KERİM YILDIZ

Chief Executive Officer,
Democratic Progress Institute
İcra Kurulu Başkanı, Demokratik Gelişim Enstitüsü

Dr ESRA ELMAS

Senior Regional Strategy Analyst,
Democratic Progress Institute
*Kıdemli Bölgesel Strateji Analisti,
Demokratik Gelişim Enstitüsü*

KATYA PAUS

Programme Officer,
Democratic Progress Institute
*Program Görevlisi,
Demokratik Gelişim Enstitüsü*

DPI Aims and Objectives

Aims and objectives of DPI include:

- To contribute to broadening bases and providing new platforms for discussion on establishing a structured public dialogue on peace and democracy building.
- To provide opportunities, in which different parties are able to draw on comparative studies, analyse and compare various mechanisms used to achieve positive results in similar cases.
- To create an atmosphere whereby different parties share knowledge, ideas, concerns, suggestions and challenges facing the development of a democratic solution in Turkey and the wider region.
- To support, and to strengthen collaboration between academics, civil society and policy-makers.
- To identify common priorities and develop innovative approaches to participate in and influence democracy-building.
- Promote and protect human rights regardless of race, colour, sex, language, religion, political persuasion or other belief or opinion.

DPI aims to foster an environment in which different parties share information, ideas, knowledge and concerns connected to the development of democratic solutions and outcomes. Our work supports the development of a pluralistic political arena capable of generating consensus and ownership over work on

key issues surrounding democratic solutions at political and local levels.

We focus on providing expertise and practical frameworks to encourage stronger public debates and involvements in promoting peace and democracy building internationally. Within this context DPI aims to contribute to the establishment of a structured public dialogue on peace and democratic advancement, as well as to widen and create new existing platforms for discussions on peace and democracy building. In order to achieve this we seek to encourage an environment of inclusive, frank, structured discussions whereby different parties are in the position to openly share knowledge, concerns and suggestions for democracy building and strengthening across multiple levels. DPI's objective throughout this process is to identify common priorities and develop innovative approaches to participate in and influence the process of finding democratic solutions. DPI also aims to support and strengthen collaboration between academics, civil society and policy-makers through its projects and output. Comparative studies of relevant situations are seen as an effective tool for ensuring that the mistakes of others are not repeated or perpetuated. Therefore we see comparative analysis of models of peace and democracy building to be central to the achievement of our aims and objectives.

Demokratik Gelişim Enstitüsü'nün Amaçları ve Hedefleri

DPI'nın amaçları ve hedefleri:

- Barışın ve demokrasinin inşası üzerine yapılandırılmış bir kamusal diyalogun oluşması için gerekli olan tartışma ortamının geliştirilmesi ve genişletilmesi.
- Farklı kesimlerin karşılaştırmalı çalışmalar vesilesiyle bir araya gelerek, farklı dünya örnekleri özelinde benzer durumlarda olumlu sonuçlar elde etmek için kullanılmış çeşitli mekanizmaları incelemesine ve analiz etmesine olanak sağlamak. Farklı kesimlerin bir araya gelerek Türkiye ve daha geniş bir coğrafyada demokratik bir çözümün geliştirilmesine yönelik bilgilerini, düşüncelerini, endişelerini, önerilerini, kaygılarını ve karşılaşılan zorlukları paylaştığı bir ortam yaratmak. Akademisyenler, sivil toplum örgütleri ve karar alıcılar arasındaki işbirliğinin desteklemek ve güçlendirmek.
- Ortak öncelikleri belirlemek ve demokrasi inşası sürecini ve sürece katılımı etkileyecek yenilikçi yaklaşımlar geliştirmek. Din, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi görüş ve inanç farkı gözetmeksizin insan haklarını teşvik etmek ve korumak. Demokratik Gelişim Enstitüsü (DPI), Türkiye'de demokratik bir çözümün geliştirilmesi için, farklı kesimlerin bir araya gelerek bilgilerini, fikirlerini, kay-

gılarını ve önerilerini paylaştıkları bir ortamı teşvik etmeyi amaçlamaktadır. Çalışmalarımız, demokratik çözümün sağlanması için kilit önem taşıyan konularda fikir birliğine varma ve uzlaşılan konuları sahiplenme yeteneğine sahip çoğulcu bir siyasi alanın geliştirilmesini desteklemektedir.

Kurum olarak güçlü bir kamusal tartışmayı; barışı ve demokrasiyi uluslararası düzeyde geliştirmeye yönelik katılımları teşvik etmek için uzmanlığa ve pratiğe dayalı bir bakış açısıyla hareket ediyoruz. Bu çerçevede barış ve demokratik ilerleme konusunda yapılandırılmış bir kamusal tartışmanın oluşturulmasına katkıda bulunmayı; barış ve demokrasi inşası tartışmaları için yeni platformlar yaratmayı ve mevcut platformları genişletmeyi amaçlıyoruz.

Bu amaçlara ulaşabilmenin gereği olarak, farklı kesimlerin demokrasinin inşası ve güçlendirmesi için bilgilerini, endişelerini ve önerilerini açıkça paylaşabilecekleri kapsayıcı, samimi ve yapılandırılmış tartışma ortamını çeşitli seviyelerde teşvik etmeye çalışıyoruz. DPI olarak farklı projelerimiz aracılığıyla akademi, sivil toplum ve karar alıcılar arasındaki işbirliğini desteklemeyi ve güçlendirmeyi de hedefliyoruz.

Board Members

Yönetim Kurulu Üyeleri

KERİM YILDIZ

(Chief Executive Officer / İcra Kurulu Başkanı)

Kerim Yıldız is an expert in conflict resolution, peacebuilding, international human rights law and minority rights, having worked on numerous projects in these areas over his career. Yıldız has received a number of awards, including from the Lawyers Committee for Human Rights for his services to protect human rights and promote the rule of law in 1996, and the Sigrid Rausing Trust's Human Rights award for Leadership in Indigenous and Minority Rights in 2005. Yıldız is also a recipient of the 2011 Gruber Prize for Justice. He has also written extensively on international humanitarian law, conflict, and various human rights mechanisms.

Kerim Yıldız çatışma çözümü, barışın inşası, uluslararası insan hakları ve azınlık hakları konusunda uzman bir isimdir ve kariyeri boyunca bu alanlarda çok çeşitli projelerde çalışmıştır. Kerim Yıldız, 1996 yılında insan haklarının korunması ve hukuk kurallarının uygulanması yönündeki çabalarından ötürü İnsan Hakları İçin Avukatlar Komitesi Ödülü'ne, 2005'te Sigrid Rausing Trust Vakfı'nın Azınlık Hakları alanında Liderlik Ödülü'ne ve 2011'de ise Gruber Vakfı Uluslararası Adalet Ödülü'ne layık görülmüştür. Uluslararası insan hakları hukuku, insancıl hukuk ve azınlık hakları konularında önemli bir isim olan Yıldız, uluslararası insan hakları hukuku ve insan hakları mekanizmaları üzerine çok sayıda yazılı esere sahiptir.

NICHOLAS STEWART QC

(Chair / Yönetim Kurulu Başkanı)

Nicholas Stewart, QC, is a barrister and Deputy High Court Judge (Chancery and Queen's Bench Divisions) in the United Kingdom. He is the former Chair of the Bar Human Rights Committee of England and Wales and former President of the Union Internationale des Avocats. He has appeared at all court levels in England and Wales, before the Privy Council on appeals from Malaysia, Singapore, Hong Kong and the Bahamas, and in the High Court of the Republic of Singapore and the European Court of Human Rights. Stewart has also been the chair of the Dialogue Advisory Group since its founding in 2008.

Tecrübeli bir hukukçu olan Nick Stewart Birleşik Krallık Yüksek Mahkemesi (Chancery and Queen's Bench Birimi) ikinci hâkimidir. Geçmişte İngiltere ve Galler Barosu İnsan Hakları Komitesi Başkanlığı (Bar Human Rihts Committee of England and Wales) ve Uluslararası Avukatlar Birliği (Union Internationale des Avocats) başkanlığı görevlerinde bulunmuştur. İngiltere ve Galler'de gerçekleşen ve Malezya, Singapur, Hong Kong, Bahamalar, Singapur ve Avrupa İnsan Hakları mahkemelerinin temyiz konseylerinde görüş bildirdi. Stewart, 2008'deki kuruluşundan bu yana Diyalog Danışma Grubunun başkanlığını da yürütüyor.

PRISCILLA HAYNER

Priscilla Hayner is co-founder of the International Center for Transitional Justice and is currently on the UN Department of Political Affairs Standby Team of Mediation Experts. She is a global expert on truth commissions and transitional justice initiatives and has authored several books on these topics, including *Unspeakable Truths*, which analyses truth commissions globally. Hayner has recently engaged in the recent Colombia talks as transitional justice advisor to Norway, and in the 2008 Kenya negotiations as human rights advisor to former UN Secretary-General Kofi Annan and the United Nations-African Union mediation team. Hayner has also worked significantly in the implementation stages following a peace agreement or transition, including Sierra Leone in 1999 and South Sudan in 2015.

Geçiş Dönemi Adaleti için Uluslararası Merkez'in (International Center for Transitional Justice) kurucularından olan Priscilla Hayner, aynı zamanda BM Kıdemli Arabuluculuk Danışmanları Ekibi'ndedir. Hakikat komisyonları, geçiş dönemi adaleti inisiyatifleri ve mekanizmaları konusunda küresel bir uzman olan Hayner, hakikat komisyonlarını küresel olarak analiz eden Unspeakable Truths (Konulmayan Gerçekler) da dahil olmak üzere, alanda pek çok yayına sahiptir. Hayner, yakın zamanda Kolombiya barış görüşmelerinde Norveç'in geçiş dönemi adaleti danışmanı olarak ve 2008 Kenya müzakerelerinde eski BM Genel Sekreteri Kofi Annan ve Birleşmiş Milletler-Afrika Birliği arabuluculuk ekibinin insan hakları danışmanı olarak görev yapmıştır. Hayner, 1999'da Sierra Leone ve 2015'te Güney Sudan da dahil olmak üzere birçok ülkede, barış anlaşması ve geçiş sonrası uygulamaları konularında çalışmalar yapmıştır.

ARILD HUMLEN

Arild Humlen is a lawyer and Director of the Norwegian Bar Association's Legal Committee. He is widely published within a number of jurisdictions, with emphasis on international civil law and human rights, and he has lectured at the law faculty of several universities in Norway. Humlen is the recipient of the Honor Prize of the Bar Association of Oslo for his work on the rule of law and in 2015 he was awarded the Honor Prize from the international organisation Save the Children for his efforts to strengthen the legal rights of children.

Hukukçu olan Arild Humlen aynı zamanda Norveç Barosu Hukuk Komitesi'nin direktörüdür. Uluslararası medeni hukuk ve insan hakları gibi yargı alanları üzerine çok sayıda yazısı yayınlanmış, Norveç'te bir dizi hukuk fakültesinde ders vermiştir. Oslo Barosu bünyesinde Sığınmacılık ve Göçmenlik Hukuku Davaları Çalışma Grubu başkanı olarak yaptığı çalışmalardan dolayı Oslo Barosu Onur Ödülü'ne layık görülmüştür.

JACKI MUIRHEAD

Jacki Muirhead was appointed Chambers Administrator at Devereux Chambers, London, UK, in November 2015. Her previous roles include Practice Director at FJ Cleveland LLP, Business Manager at Counsels' Chambers Limited and Deputy Advocates Clerk at the Faculty of Advocates, UK.

Şu anda Devereux Chambers isimli hukuk firmasında üst düzey yönetici olarak görev yapan Jacki Muirhead bu görevinden önce Cleveland Hukuk Firması çalışma direktörü, Counsel's Chambers Limited isimli hukukçular odasında şef katip ve Avukatlar Fakültesi'nde (Faculty of Advocates) pazarlama müdürü olarak çalışmıştır.

ANTONIA POTTER PRENTICE

Antonia Potter Prentice is currently the Director of Alliance 2015-a global network of humanitarian and development organisations. Prentice has extensive experience on a range of humanitarian, development, peacemaking and peacebuilding issues through her previous positions, including interim Senior Gender Adviser to the Joint Peace Fund for Myanmar and providing technical advice to the Office of the Special Envoy of the UN Secretary General to the Yemen peace process. Prentice has also been involved in various international organisations including UN Women, Dialogue Advisory Group, and Centre for Humanitarian Dialogue. Prentice co-founded the Athena Consortium as part of which she acts as Senior Manager on Mediation Support, Gender and Inclusion for the Crisis Management Initiative (CMI) and as Senior Adviser to the European Institute for Peace (EIP).

Antonia Potter Prentice, insani yardım kuruluşlarının ve kalkınma örgütlerinin küresel ağı olan İttifak 2015'in direktörüdür. Prentice, Myanmar için Ortak Barış Fonu'na geçici Kıdemli Cinsiyet Danışmanı ve Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Yemen Özel Elçisi Ofisi'ne teknik tavsiyeler vermek de dahil olmak üzere insancıl faaliyetler, kalkınma, barış yapma ve barış inşası gibi konularda sivil toplum bünyesinde 17 yıllık bir çalışma tecrübesine sahiptir. BM Kadınları, Diyalog Danışma Grubu ve İnsani Yardım Diyalogu Merkezi gibi çeşitli uluslararası örgütlerde görev yapan Prentice, kurucuları arasında yer aldığı Athena Konsorsiyomu Arabuluculuk Desteği, Toplumsal Cinsiyet ve Kaynaştırma için Kriz Yönetimi İnsiyatifi'nde yöneticilik ve Avrupa Barış Enstitüsü'ne (EIP) baş-danışmanlık yapmaktadır.

CATHERINE WOOLLARD

Catherine Woollard is the current Secretary General for ECRE, the European Council for Refugees and Exiles, a pan-European alliance of 96 NGOs protecting and advancing the rights of refugees, asylum seekers and displaced persons. Previously she served as the Director of the Brussels Office of Independent Diplomat, and from 2008 to 2014 she was the Executive Director of the European Peacebuilding Liaison Office (EPLO)-a Brussels-based network of not-for-profit organisations working on conflict prevention and peacebuilding. She also held the positions of Director of Policy, Communications and Comparative Learning at Conciliation Resources, Senior Programme Coordinator (South East Europe/CIS/Turkey) at Transparency International and Europe/Central Asia Programme Coordinator at Minority Rights Group International. Woollard has additionally worked as a consultant advising governments on anti-corruption and governance reform, as a lecturer in political science, teaching and researching on the EU and international politics, and for the UK civil service.

Catherine Woollard, Avrupa Mülteci ve Sürgünler Konseyi (ECRE) Genel Sekreteri'dir. ECRE, Avrupa ülkelerinin ittifakına dayalı ve uluslararası koruma alanında çalışan yaklaşık 96 sivil toplum kuruluşunun üye olduğu bir ağıdır. Geçmişte Bağımsız Diplomatlar Grubu'nun Brüksel Ofis Direktörü olarak çalışan Woollard 2008-2014 yılları arasında çatışmanın önlenmesi ve barışın inşası üzerine çalışan sivil toplum kuruluşlarının oluşturduğu bir ağ olan Avrupa Barış İnşası İrtibat Bürosu'nun direktörü olarak görev yapmıştır. Conciliation Resources'da Siyaset, İletişim ve Karşılaştırmalı Öğrenme Birimi Direktörü, Transparency International'da Güneydoğu Avrupa ve Türkiye Kıdemli Program Koordinatörü, Minority Rights Group'da Avrupa ve Orta Asya Program Koordinatörü olarak görev yapmıştır. Hükümetlere yolsuzluk konusunda danışmanlık hizmeti vermiş, akademisyen olarak Birleşik Krallık'taki kamu kurumu çalışanlarına siyaset bilimi, AB üzerine eğitim ve araştırma ve uluslararası politika alanlarında dersler vermiştir.

Council of Experts

Uzmanlar Kurulu Üyeleri

BERTIE AHERN

Bertie Ahern is the former Taoiseach (Prime Minister) of Ireland, a position to which he was elected following numerous Ministerial appointments as well as that of Deputy Prime Minister. A defining moment of Mr Ahern's three terms in office as Taoiseach was the successful negotiation of the Good Friday Agreement in April 1998. Mr Ahern held the Presidency of the European Council in 2004, presiding over the historic enlargement of the EU to 27 member states. Since leaving Government in 2008 Mr Ahern has dedicated his time to conflict resolution and is actively involved with many groups around the world. Current roles include Co-Chair of The Inter Action Council; Member of the Clinton Global Initiative; Member of the International Group dealing with the conflict in the Basque Country; Honorary Adjunct Professor of Mediation and Conflict Intervention in NUI Maynooth; Member of the Kennedy Institute of NUI Maynooth; Member of the Institute for Cultural Diplomacy, Berlin; Member of the Varkey Gems Foundation Advisory Board; Member of Crisis Management Initiative; Member of the World Economic Forum Agenda Council on Negotiation and Conflict Resolution; Member of the IMAN Foundation; Advisor to the Legislative Leadership Institute Academy of Foreign Affairs; Senior Advisor to the International Advisory Council to the Harvard International Negotiation Programme; and Director of Co-operation Ireland.

Tecrübeli bir siyasetçi olan Bertie Ahern bir dizi bakanlık görevinden sonra İrlanda Cumhuriyeti Başbakanı olarak görev yapmıştır. Bertie Ahern'in başbakanlık yaptığı dönemdeki en belirleyici gelişme 1998 yılının Nisan ayında Hayırlı Cuma Anlaşması'yla sonuçlanan barış görüşmesi müzakerelerinin başlatılması olmuştur. Ahern, 2004 yılında Avrupa Konseyi başkanlığı görevini yürütürken Avrupa Birliği'nin üye ülke sayısının 27'ye çıktığı tarihsel süreçte payı olan en önemli isimlerden biri olmuştur. 2008 yılında

aktif siyasetten çekilen Bertie Ahern o tarihten bu yana bütün zamanını çatışma çözümü çalışmalarına ayırmakta ve bu amaçla pek çok grupla temaslarda bulunmaktadır. Ahern'in hali hazırda sahip olduğu ünvanlar şunlardır: The Inter Action Council Eşbaşkanlığı, Clinton Küresel İnisiyatifi Üyeliği, Bask Ülkesindeki Çatışma Üzerine Çalışma Yürüten Uluslararası Grup Üyeliği, İrlanda Ulusal Üniversitesi Arabuluculuk ve Çatışmaya Müdahale Bölümü Fahri Profesörlüğü, Berlin Kültürel Diplomasi Enstitüsü Üyeliği, Varkey Gems Vakfı Danışma Kurulu Üyeliği, Kriz İdaresi İnisiyatifi Üyeliği, Dünya Ekonomik Forumu Müzakere ve Çatışma Çözümü Forumu Konsey Üyeliği, Harvard Uluslararası Müzakere Programı Uluslararası Danışmanlar Konseyi Başdanışmanı.

DERMOT AHERN

Dermot Ahern is a former Irish Member of Parliament and Government Minister and was a key figure for more than 20 years in the Irish peace process, including in negotiations for the Good Friday Agreement and the St Andrews Agreement. He also has extensive experience at the EU Council level, including as a key negotiator and signatory to the Constitutional and Lisbon Treaties. In 2005, he was appointed by the then UN Secretary General Kofi Annan, to be a Special Envoy on the issue of UN Reform.

Geçmişte İrlanda Parlamentosu milletvekilliği ve kabinede bakanlık görevlerinde bulunan Dermot Ahern, 20 yıldan fazla bir süre İrlanda barış sürecinde anahtar bir rol oynamıştır ve bu süre içinde Belfast Anlaşması (Hayırlı Cuma Anlaşması) ve St. Andrews Anlaşması için yapılan müzakerelere dahil olmuştur. AB Konseyi seviyesinde de önemli tecrübeleri olan Ahern, AB Anayasası ve Lizbon Antlaşmaları sürecinde de önemli bir arabulucu ve imzacı olmuştur. 2005 yılında dönemin Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Kofi Annan tarafından BM Reformu konusunda özel temsilci olarak atanmıştır.

Professor Dr MEHMET ASUTAY

Professor Dr. Mehmet Asutay is a Professor of Middle Eastern and Islamic Political Economy & Finance at the Durham University Business School, UK. He researches, teaches and supervises research on Islamic political economy and finance, Middle Eastern economic development and finance, the political economy of the Middle East, including Turkish and Kurdish political economies. He is the Director of the Durham Centre for Islamic Economics and Finance and the Managing Editor of the Review of Islamic Economics, as well as Associate Editor of the American Journal of Islamic Social Science. He is the Honorary Treasurer of the BRISMES (British Society for Middle Eastern Studies); and of the IAIE (International Association for Islamic Economics).

Dr. Mehmet Asutay, İngiltere'deki Durham Üniversitesi'nin İşletme Fakültesi'nde Ortadoğu'nun İslami Siyasal Ekonomisi ve Finansı alanında profesör olarak görev yapmaktadır. Asutay Türk ve Kürt siyasal ekonomisi, İslami siyasal ekonomi, ve Ortadoğu'da siyasal ekonomi konularında dersler vermekte, araştırmalar yapmakta ve yapılan araştırmalara danışmanlık yapmaktadır.

ALİ BAYRAMOĞLU

Ali Bayramoğlu is a writer and political commentator. Since 1994, he has contributed as a columnist for a variety of newspapers. He is currently a columnist for daily Karar. He is a member of the Wise Persons Committee in Turkey, established during the peace process between 2013-2015.

Ali Bayramoğlu, yazar ve siyasi yorumcudur. 1994 yılından bu yana çeşitli gazetelerde köşe yazarlığı yaptı. Halen, günlük Karar gazetesinde köşe yazmaya devam etmektedir. Türkiye'de 2013-2015 yılları arasında gerçekleşen Çözüm Sürecinde Akil İnsanlar Heyeti üyesidir.

Professor CHRISTINE BELL

Professor Christine Bell is a legal expert based in Edinburgh, Scotland. She is Professor of Constitutional Law and Assistant Principal (Global Justice) at the University of Edinburgh, Co-director of the Global Justice Academy, and a member of the British Academy. She was chairperson of the Belfast-based human rights organization, the Committee on the Administration of Justice, from 1995-7, and a founder member of the Northern Ireland Human Rights Commission established under the terms of the Belfast Agreement. In 1999 she was a member of the European Commission's Committee of Experts on Fundamental Rights. She is an expert on transitional justice, peace negotiations, constitutional law and human rights law. She regularly conducts training on these topics for diplomats, mediators and lawyers, has been involved as a legal advisor in a number of peace negotiations, and acted as an expert in transitional justice for the UN Secretary-General, the Office of the High Commissioner for Human Rights, and UNIFEM.

İskoçya'nın başkenti Edinburgh'ta faaliyet yürüten bir hukukçudur. Edinburgh Üniversitesi'nde Anayasa hukuku profesörü olarak ve aynı üniversite bünyesindeki Küresel Adalet Projesinde Müdür yardımcısı olarak görev yapmaktadır. İngiliz Akademisi üyesi de olan Bell, 1995-1997 yılları arasında Belfast merkezli İnsan Hakları örgütü Adalet İdaresi Komisyonu başkanı ve Belfast Anlaşması şartları çerçevesinde kurulan Kuzey İrlanda İnsan Hakları Komisyonu kurucu üyesi olarak görev yaptı. 1999'da ise Avrupa Komisyonu Temel Haklar Uzmanlar Komitesi üyeliğinde bulundu. Temel uzmanlık alanları Geçiş Dönemi Adaleti, Barış Müzakereleri, Anayasa Hukuku ve İnsan Hakları olan Prof. Bell, aynı zamanda bu konularda diplomat, arabulucu ve hukukçulara eğitim vermekte, BM Genel Sekreterliği, İnsan Hakları Yüksek Komiserliği Ofisi ve UNIFEM'in de dahil olduğu kurumlarda hukuk danışmanı olarak görev yapmaktadır.

ORAL ÇALIŞLAR

Oral Çalışlar completed his studies at the Ankara University Faculty of Political Sciences. Was President of the Club of Socialist Thought at the university, as well as Secretary-General of the Ankara University Student Union. Wrote for Türk Solu journal which was launched in 1967 and for the Aydınlık journal which was launched in 1968. Was member of the editorial board of Aydınlık journal. Was arrested after the 12th of March 1971 military coup. Remained imprisoned for three years until the Amnesty law adopted in 1974. Was Editor in Chief for the Aydınlık daily newspaper launched in 1978. Was arrested again after the 12th of September 1980 military coup and released in August 1988 after four years in prison. Lived in Hamburg between 1990 and 1992 upon the invitation of the Senate of Hamburg. Worked for Cumhuriyet daily between 1992 and 2008. Broadcast television programmes on different channels, including TRT, 24TV, 360, and SKYTÜRK. Transferred from Cumhuriyet daily to Radikal daily in 2008. Between 2004-2007, he was in board of Turkish Journalists Association. He has a permanent press card. Became Editor in Chief for Taraf daily in 2013. Was part of the Wise People Committee in the same year. Later had to leave Taraf daily alongside Halil Berktaş, Alper Görmüş, Vahap Coşkun, Erol Katırcıoğlu, Mithat Sancar, and Yıldırım Oğur, among others, after the intervention of the Gülen Congregation. Returned to Radikal daily. Started writing for Posta daily after 2016, when Radikal was discontinued. Continues work as a commentator on TV news channels. Has 20 published books, including The Leaders' Prison, Hz. Ali, Mamak Prison from the 12th of March to 12th of September, The Kurdish Issue with Öcalan and Burkan, My 68 Memoirs, The Alevis, When Deniz and Friends Were Executed, My Childhood in Tarsus, The History of Gulenism. Recipient of a large number of journalism and research awards. Married (1976) to author and journalist İpek Çalışlar. Father of author Reşat Çalışlar.

Oral Çalışlar Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde eğitimini tamamladı. Üniversitede Sosyalist Fikir Kulübü başkanlığını ve Ankara Üniversitesi Öğrenci Birliği genel sekreterliğini yaptı. 1967'de kurulan Türk Solu ve 1967'de kurulan Aydınlık dergileri için yazdı. Ayrıca Aydınlık dergisinin yayın kurulu üyesiydi. 12 Mart 1971 dar-

besinden sonra tutuklandı ve 1974'te af yasası çıkana kadar üç yıl cezaevinde kaldı. 1978 yılında çıkan Aydınlık Gazetesi'nin yazı işleri müdürlüğünü yaptı. 12 Eylül 1980 darbesi sonrasında tekrardan tutuklandı ve dört yıl cezaevinde kaldıktan sonra Ağustos 1988'de tahliye edildi. Hamburg Senato'sunun daveti üzerine gittiği Hamburg'da 1990-1992 yılları arasında yaşadı. 1992 ve 2008 yılları arasında Cumhuriyet Gazetesi'nde çalıştı. TRT, 24TV, 360 ve SKYTÜRK de dâhil olmak üzere çeşitli kanallarda televizyon programı yaptı. 2008 yılında Cumhuriyet'ten Radikal Gazetesi'ne geçiş yaptı. 2004-2007 yılları arasında Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Yönetim Kurulu'ndaydı. Kendisinin sürekli basın kartı bulunmaktadır. 2013 yılında Taraf Gazetesi Yazı İşleri Müdürü oldu. Aynı yıl Âkil İnsanlar Heyeti'nde yer aldı. Daha sonra, Gülen Cemaati'nin müdahalesi sonucunda, Halil Berktaş, Alper Görmüş, Vahap Coşkun, Erol Katırcıoğlu, Mithat Sancar, Yıldırım Oğur ve diğerleriyle birlikte Taraf'tan ayrıldı. Radikal'e geri dönüş yaptı. Radikal Gazetesi kapandıktan sonra, 2016 yılında Posta Gazetesi için yazmaya başladı. Televizyon programlarına siyaset yorumcusu olarak katılmaya devam etmektedir. 20 kitap yayınlamıştır. Bunların arasında 'Liderler Hapishanesi', 'Hz. Ali', 'Mamak Askeri Cezaevi', 'Öcalan ve Burkan'la Kürt Sorunu', '68 Anılarım', 'Aleviler', 'Denizler İdama Giderken', 'Çocukluğumun Tarsus'u' ve 'Fetullahçılığın Tarihi' de bulunmaktadır. Gazetecilik ve araştırma alanlarında birçok ödüle sahiptir. 1976'dan beri yazar ve gazeteci İpek Çalışlar ile evlidir. Yazar Reşat Çalışlar'ın babasıdır.

CENGİZ ÇANDAR

Cengiz Çandar is currently a columnist for Al-Monitor, a widely respected online magazine that provides analysis on Turkey and the Middle East. He is a former war correspondent and an expert on the Middle East. He served as a special adviser to the former Turkish president, Turgut Özal. Cengiz Çandar is a Distinguished Visiting Scholar at the Stockholm University Institute for Turkish Studies (SUITS).

Kıdemli bir gazeteci ve köşe yazarı olan Çandar uzun yıllar Radikal gazetesi için köşe yazarlığı yapmıştır. Al Monitor haber sitesinde köşe yazarlığı yapmaktadır. Ortadoğu konusunda önemli bir uzman olan Çandar, bir dönem savaş muhabiri olarak çalışmış ve Türkiye eski Cumhurbaşkanı merhum Turgut Özal'a özel danışmanlık yapmıştır.

ANDY CARL

Andy Carl is an independent expert on conflict resolution and public participation in peace processes. He believes that building peace is not an act of charity but an act of justice. He co-founded and was Executive Director of Conciliation Resources. Previously, he was the first Programme Director with International Alert. He is currently an Honorary Fellow of Practice at the School of Law, University of Edinburgh. He serves as an adviser to a number of peacebuilding initiatives including the Inclusive Peace and Transition Initiative at the Graduate Institute in Geneva, the Legal Tools for Peace-Making Project in Cambridge, and the Oxford Research Group, London.

Andy Carl çatışma çözümü ve barış süreçlerine kamusal katılımın sağlanması üzerine çalışan bağımsız bir uzmandır. Barışın inşasının bir hayırseverlik faaliyetinden ziyade adaletin yerine getirilmesi çabası olduğuna inanan Carl, çatışma Çözümü alanında çalışan etkili kurumlardan biri olan Conciliation Resources'un kurucularından biridir. Bir dönem Uluslararası Uyarı (International Alert) isimli kurumda Program Direktörü olarak görev yapan Carl, halen Edinburgh Üniversitesi Hukuk Fakültesi bünyesinde Fahri Bilim Kurulu Üyesi olarak görev yapmaktadır. Barış inşası üzerine çalışan Cenevre Mezunlar İnisiyatifi bünyesindeki Barış ve Geçiş Dönemi İnisiyatifi, Cambridge'te yürütülen Barışın İnşası için Yasal Araçlar Projesi ve Londra'da faaliyet yürüten Oxford Araştırma Grubu gibi bir dizi kurum ve oluşuma danışmanlık yapmaya devam etmektedir.

Dr VAHAP COŞKUN

Dr Vahap Coşkun is a Professor of Law at University of Dicle in Diyarbakır where he also completed his bachelor's and master's degrees in law. Coşkun received his PhD from Ankara University Faculty of Law. He has written for Serbestiyet and Kurdistan24 online newspaper. He has published books on human rights, constitutional law, political theory and social peace. Coşkun was a member of the former Wise Persons Commission in Turkey (Central Anatolian Region).

Dr. Vahap Coşkun Diyarbakır'da, Dicle Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde öğretim üyesidir. Lisans ve lisansüstü eğitimini Dicle Üniversitesi'nde tamamladıktan sonra Ankara Üniversitesi'nde Hukuk Doktoru tamamlamıştır. Serbestiyet ve Kurdistan 24 online gazetesinde makale yazan Coşkun, insan hakları, anayasa hukuku, siyasal teori ve toplumsal barış konulu kitaplar yayınlamıştır. Coşkun, Akil İnsanlar Komisyonu'nun İç Anadolu bölgesi üyesiydi.

AYŞEGÜL DOĞAN

Ayşegül Doğan is a journalist who has conducted interviews, created news files and programmes for independent news platforms. She studied at the Faculty of Cultural Mediation and Communications at Metz University, and Paris School of Journalism. As a student, she worked at the Ankara bureau of Agence-France Presse (AFP), the Paris bureau of Courier International and at the Kurdish service of The Voice of America. She worked as a programme creator at Radyo Ekin, and as a translator-journalist for the Turkish edition of Le Monde Diplomatique. She was a lecturer at the Kurdology department of National Institute of Oriental Languages and Civilizations in Paris. She worked on political communications for a long time. From its establishment in 2011 to its closure in 2016, she worked as a programmes coordinator at IMC TV. She prepared and presented the programme "Gündem Müzakere" on the same channel.

Bağımsız haber platformlarına özel röportaj, haber dosyası ve programlar hazırlayan gazeteci Ayşegül Doğan; Metz Üniversitesi Medyasyon Kültürel ve İletişim Fakültesi'nin ardından eğitimine Paris Yüksek Gazetecilik Okulu'nda devam etti. Okul yıllarında, Fransız Haber Ajansı-AFP'nin Ankara, Courier International'ın Paris bürosunda ve Amerika'nın Sesi Kürtçe servisinde gazeteciliği deneyimledi. Radyo Ekin'de programcı, Le Monde Diplomatique Türkçe'de çevirmen gazeteci olarak çalıştı. Paris'te yaşadığı süre içinde Doğu Dilleri ve Medeniyetleri Enstitüsü Kürdoloji bölümünde okutmanlık yaptı. Uzunca bir süre siyaset iletişimi ile ilgilendi. 2011'de kurulan IMC TV 2016'da kapatılana dek; program koordinatörü olarak çalıştı. Aynı kanalda "Gündem Müzakere" programını hazırladı ve sundu. Halen ülkesindeki pek çok meslektaş gibi etik ilkelere bağlı; bağımsız bir gazeteci olarak çalışma arayış, istek ve heyecanını koruyor.

VEGARD ELLEFSEN

Vegard is a Norwegian diplomat who retired 31 August 2019 from the foreign service when he left his last posting as ambassador to Ankara. He has been twice posted to NATO both as Permanent representative on the North Atlantic Council and deputy to the same position. He has earlier been posted to the Norwegian mission to the U.N. in New York and to the Embassy in Ottawa. In the Norwegian Ministry of foreign affairs he has been Political Director, Director General for the Regional division, Director of the Minister's secretariat and special envoy to the Sudan peace talks and special envoy to Syria and Iraq. Mr. Ellefsen has a Master in Political Science from the University of Oslo.

Norveçli bir diplomat olan Vegard, 31 Ağustos 2019'da dışişlerinden emekli olduğunda Ankara'da büyükelçi olarak görev yapmaktaydı. İki kere NATO'ya atanan Vergard, Kuzey Atlantik Konseyi Daimi Temsilcisi ve Daimi Temsilci Yardımcısı olarak görev yapmıştır. Daha öncesinde de New York'ta Norveç Birleşmiş Milletler Daimi Temsilciliği'nde ve Ottawa Büyükelçiliği'nde bulundu. Norveç Dış İşleri Bakanlığı'nda Siyasi İşler Direktörü, Bölgesel Bölünme Genel Müdürü, bakanın Özel Kalem Müdürlüğü Direktörü, Sudan barış müzakereleri özel temsilcisi ve Suriye ve Irak özel temsilcisi olarak görev aldı. Ellefsen Oslo Üniversitesi'nde Siyaset Bilimi yüksek lisansı yapmıştır.

Professor Dr FAZIL HÜSNÜ ERDEM

Dr Fazıl Hüsnü Erdem is Professor of Constitutional Law and Head of the Department of Constitutional Law at Dicle University, Diyarbakır. In 2007, Erdem was a member of the commission which was established to draft a new constitution to replace the Constitution of 1982 which was introduced following the coup d'état of 1980. Erdem was a member of the Wise Persons Committee in Turkey, established by then Prime Minister Erdoğan, in the team that was responsible for the South-eastern Anatolia Region.

Fazıl Hüsnü Erdem Dicle Üniversitesi Hukuk Fakültesi Anayasa Hukuku Anabilim Dalı Başkanı'dır. 2007'de, 1980 darbesinin takiben yürürlüğe giren 1982 darbe anayasasını değiştirmek üzere kurulan yeni anayasa hazırlama komisyonunda yer almıştır. Erdem, 2013'de Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti tarafından Demokratik açılım ve çözüm süreci kapsamında oluşturulan Akil İnsanlar Heyeti üyesidir.

Professor Dr SALOMÓN LERNER FEBRES

Professor Dr. Salomón Lerner Febres holds a PhD in Philosophy from Université Catholique de Louvain. He is Executive President of the Center for Democracy and Human Rights and Professor and Rector Emeritus of Pontifical Catholic University of Peru. He is former President of the Truth and Reconciliation Commission of Peru. Prof. Lerner has given many talks and speeches about the role and the nature of university, the problems of scholar research in higher education and about ethics and public culture. Furthermore, he has participated in numerous conferences in Peru and other countries about violence and pacification. In addition, he has been a speaker and panellist in multiple workshops and symposiums about the work and findings of the Truth and Reconciliation Commission of Peru. He has received several honorary doctorates as well as numerous recognitions and distinctions of governments and international human rights institutions.

Prof. Salomón felsefe alanındaki doktora eğitimini Belçika'daki Université Catholique de Louvain'de tamamlamıştır. Peru'daki Pontifical Catholic Üniversitesi'nin onursal rektörü sıfatını taşıyan Prof. Salomón Lerner Febres, aynı üniversite bünyesindeki Demokrasi ve İnsan Hakları Merkezi'nin de başkanlığını yapmaktadır. Peru Hakikat ve Uzlaşma Komisyonu eski başkanıdır. Üniversitenin rolü ve doğası, akademik çalışmalarda karşılaşılan zorluklar, etik ve kamu kültürü konulu çok sayıda konuşma yapmış, şiddet ve pasifizm konusunda Peru başta olmak üzere pek çok ülkede yapılan konferanslara konuşmacı olarak katılmıştır.

Professor MERVYN FROST

Professor Mervyn Frost teaches International Relations, and was former Head of the Department of War Studies, at King's College London, UK. He was previously Chair of Politics at the University of Natal, Durban, South Africa and was President of the South African Political Studies Association. He currently sits on the editorial boards of International Political Sociology and the Journal of International Political Theory, among others. He is an expert on human rights in international relations, humanitarian intervention, justice in world politics, democratising global governance, the just war tradition in an era of New Wars, and ethics in a globalising world.

Londra'daki King's College'in Savaş Çalışmaları bölümünün başkanlığını yapmaktadır. Daha önce Güney Afrika'nın Durban şehrindeki Natal Üniversitesi'nde Siyaset Bilimi bölümünün başkanlığını yapmıştır. Güney Afrika Siyaset Çalışmaları Enstitüsü Başkanlığı görevinde de bulunan Profesör Frost, İnsan Hakları ve Uluslararası İlişkiler, İnsancıl Müdahale, Dünya Siyasetinde Adalet, Küresel Yönetimin Demokratikleştirilmesi, Yeni Savaşlar Döneminde Adil Savaş Geleneği ve Küreselleşen Dünyada Etik gibi konularda uzman bir isimdir.

DAVID GORMAN (Director, Eurasia)

David has more than 25 years of experience in the field of peacemaking. He started his career in the Middle East and he went on to work for international organisations on a wide range of conflicts around the world. David has been based in the Philippines, Indonesia, Liberia, Bosnia as well as the West Bank and Gaza and has been working in Eurasia for the last several years. He graduated from the London School of Economics, was featured in the award winning film 'Miles and War' as well as several publications and has published several articles on mediation.

David'in barış inşası alanında 25 yıldan fazla deneyimi bulunmaktadır. David kariyerine Orta Doğu'da başladı ve daha sonra uluslararası kurumlarda, dünyanın çeşitli yerlerinde olan çatışmalar üzerinde çalıştı. Kendisi Filipinler, Endonezya, Liberya, Bosna, Batı Şeria ve Gazze'de bulundu. Son birkaç yıldır da Avrasya bölgesinde çalışmaktadır. David London School of Economics'den mezun oldu, ödüllü 'Miles and War' filminde ve çeşitli yayınlarda yer aldı ve arabuluculukla ilgili çeşitli makaleler yayımladı.

MARTIN GRIFFITHS

Martin Griffiths is a senior international mediator and currently the UN's Under-Secretary-General for Humanitarian Affairs and Emergency Relief Coordinator, Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (OCHA) after previously serving as the UN's Envoy to Yemen. From 1999 to 2010 he was the founding Director of the Centre for Humanitarian Dialogue in Geneva where he specialised in developing political dialogue between governments and insurgents in a range of countries across Asia, Africa and Europe. He is a co-founder of Inter Mediate, a London based NGO devoted to conflict resolution, and has worked for international organisations including UNICEF, Save the Children, Action Aid, and the European Institute of Peace. Griffiths has also worked in the British Diplomatic Service and for the UN, including as Director of the Department of Humanitarian Affairs (Geneva), Deputy to the Emergency Relief Coordinator (New York), Regional Humanitarian Coordinator for the Great Lakes, Regional Coordinator in the Balkans and Deputy Head of the Supervisory Mission in Syria (UNSMIS).

Kıdemli bir uluslararası arabulucu olan eski Birleşmiş Milletler Yemen Özel Temsilcisi Martin Griffiths, Birleşmiş Milletler İnsani Yardım Koordinasyon Ofisi'nde (OCHA) İnsani Yardım ve Acil Durum Yardımı Koordinatörü Genel Sekreter Başyardımcısı olarak görev yapmaktadır. Asya, Afrika ve Avrupa kıtalarındaki çeşitli ülkelerde hükümetler ile isyancı gruplar arasında siyasi diyalog geliştirilmesi üzerine çalışan Cenevre'deki İnsani Diyalog Merkezi'nin (Centre for Humanitarian Dialogue) kurucu direktörü olan Martin Griffiths 1999-2010 yılları arasında bu görevi sürdürmüştür. Çatışma çözümü üzerine çalışan Londra merkezli Inter Mediate'in kurucuları arasında bulunan Griffiths, UNICEF, Save the Children ve Action Aid isimli uluslararası kurumlarda da görev yapmıştır. İngiltere Diploması Servisi'ndeki hizmetlerinin yanı sıra Birleşmiş Milletler bünyesinde Cenevre Ofisi'nde İnsani Faaliyetler Bölümü'nde yönetici, New York ofisinde Acil Yardım Koordinatörü yardımcılığı, Büyük Göller (Great Lakes) bölgesinde İnsani Yardım Koordinatörü, Balkanlarda BM Bölgesel Koordinatörü ve BM eski Genel Sekreteri Kofi Annan'ın BM ve Arap Birliği adına Suriye özel temsilciliği yaptığı dönemde kendisine baş danışmanlık yapmıştır.

KEZBAN HATEMİ

Kezban Hatemi holds an LL.B. from Istanbul University and is registered with the Istanbul Bar Association. She has worked as a self employed lawyer, as well as Turkey's National Commission to UNESCO and a campaigner and advocate during the Bosnian War. She was involved in drafting the Turkish Civil Code and Law of Foundations as well as in preparing the legal groundwork for the chapters on Religious Freedoms and Minorities and Community Foundations within the Framework Law of Harmonization prepared by Turkey in preparation for EU accession. She has published articles on women's, minority groups, children, animals and human rights and the fight against drugs. She is a member of the former Wise Persons Committee in Turkey, established by then Prime Minister Erdoğan, and sits on the Board of Trustees of the Technical University and the Darulacaze Foundation.

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun olduktan sonra İstanbul Barosuna kayıtlı olarak avukatlık yapmaya başlamıştır. Serbest avukatlık yapmanın yanı sıra UNESCO Türkiye Milli Komisyonu'nda hukukçu olarak görev yapmış, Bosna savaşı sırasında sürdürülen savaş karşıtı kampanyalarda aktif olarak yer almıştır. Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne üyelik süreci gereği hazırlanan Uyum Yasaları Çerçeve Yasasının Dini Özgürlükler, Azınlıklar ve Vakıflar ile ilgili bölümlerine ilişkin hukuki çalışmalarda yer almış, Türk Ceza Kanunu ve Vakıflar Kanunu'nun taslaklarının hazırlanmasında görev almıştır. İnsan hakları, kadın hakları, azınlık hakları, çocuk hakları, hayvan hakları ve uyuşturucu ile mücadele konularında çok sayıda yazılı eseri vardır. Recep Tayyip Erdoğan'ın başbakanlığı döneminde oluşturulan Akil İnsanlar Heyetinde yer almıştır. Bunun yanı sıra İstanbul Üniversitesi ile Darulacaze Vakfı Mütevelli heyetlerinde görev yapmaktadır.

Dr EDEL HUGHES

Dr. Edel Hughes is a Senior Lecturer in Law at Middlesex University. Prior to joining Middlesex University, Dr Hughes was a Senior Lecturer in Law at the University of East London and a Lecturer in Law and the University of Limerick. She was awarded an LL.M. and a PhD in International Human Rights Law from the National University of Ireland, Galway, in 2003 and 2009, respectively. Her research interests are in the areas of international human rights law, public international law, and conflict transformation, with a regional interest in Turkey and the Middle East. She has published widely on these areas.

Dr. Edel Hughes, Middlesex Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde kıdemli öğretim üyesidir. Daha önce Doğu Londra Üniversitesi Hukuk Fakültesi ve Limerick Üniversitesi'nde görev yapan Hughes, doktorasını 2003-2009 yılları arasında İrlanda Ulusal Üniversitesi'nde Uluslararası İnsan Hakları Hukuku alanında tamamlamıştır. Hughes'un birçok yayınının da bulunduğu çalışma alanları içinde, Orta Doğu'yu ve Türkiye'yi de kapsayan şekilde, uluslararası insan hakları hukuku, uluslararası kamu hukuku ve çatışma çözümü yer almaktadır.

KADİR İNANIR

Kadir İnanır was born in 1949 Fatsa, Ordu. He is an acclaimed actor and director, and has starred in well over a hundred films. He has won several awards for his work in Turkish cinema. He graduated from Marmara University Faculty of Communication. In 2013 he became a member of the Wise Persons Committee for the Mediterranean region.

Ünlü oyuncu ve yönetmen Kadir İnanır, 100'ü aşkın filmde rol almış ve Türk sinemasına katkılarından dolayı pek çok ödüle layık görülmüştür. 1949 senesinde Ordu, Fatsa'da doğan İnanır, Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo-Televizyon Bölümünden mezun olmuştur. 2013 senesinde barış sürecini yönetmek amacıyla kurulan Akil İnsanlar Heyeti'ne Akdeniz Bölgesi temsilcisi olarak girmiştir.

Professor Dr AHMET İNSEL

Professor Ahmet Insel is a former faculty member of Galatasaray University in Istanbul, Turkey and Paris 1 Panthéon Sorbonne University, France. He is Managing Editor of the Turkish editing house, İletisim, and member of the editorial board of monthly review, Birikim. He is a regular columnist at Cumhuriyet newspaper and an author who published several books and articles in both Turkish and French.

İletişim Yayınları Yayın Kurulu Koordinatörlüğünü yürüten Ahmet Insel, Galatasaray Üniversitesi ve Paris 1 Panthéon-Sorbonne Üniversitesi'nde öğretim üyesi olarak görev yapmıştır. Birikim Dergisi yayın kolektifi üyesi ve Cumhuriyet Gazetesinde köşe yazarıdır. Türkçe ve Fransızca olmak üzere çok sayıda kitabı ve makalesi bulunmaktadır.

ALEKA KESSLER

Aleka Kessler works as Project Officer at the Centre for Humanitarian Dialogue (HD). Having joined HD in 2017 to work on Syria, Aleka has been coordinating mediation project in complex conflict settings. Previously, Aleka also worked with Médecins Sans Frontières and the United Nations Association Mexico. She holds a degree in International Relations from the University of Geneva and a Master's degree in Development Studies from the Graduate Institute of International and Development Studies in Geneva, where she specialized in humanitarian affairs, negotiation and conflict resolution.

Aleka Kessler İnsani Diyalog Merkezi'nde (HD) proje sorumlusu olarak çalışmaktadır. Suriye üzerinde çalışmak için 2017 yılında HD'ye katılan Kessler, karmaşık çatışma ortamlarında arabuluculuk projesini yürütmektedir. Kessler daha önce Sınır Tanımayan Doktorlar ve Meksika Birleşmiş Milletler Derneği'nde çalışmıştır. Lisans eğitimini Cenevre Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde tamamlayan Kessler, daha sonra yüksek lisansını yine Cenevre'de bulunan Uluslararası ve Kalkınma Çalışmaları Yüksek Lisans Enstitüsü'nde (IHEID) Kalkınma Çalışmaları alanında yaptı. Kessler insanı yardım, arabuluculuk ve çatışma çözümü alanlarında uzmanlaşmıştır.

AVILA KILMURRAY

Avila Kilmurray is a founding member of the Northern Ireland Women's Coalition. She was part of the Coalition's negotiating team for the Good Friday Agreement and has written extensively on community action, the women's movement and conflict transformation. She serves as an adviser on the Ireland Committee of the Joseph Rowntree Charitable Trust as well as a board member of Conciliation Resources (UK) and the Institute for British Irish Studies. She was the first Women's Officer for the Transport & General Workers Union for Ireland (1990-1994) and from 1994-2014 she was Director of the Community Foundation for Northern Ireland, managing EU PEACE funding for the re-integration of political ex-prisoners in Northern Ireland as well as support for community-based peace building. She is a recipient of the Raymond Georis Prize for Innovative Philanthropy through the European Foundation Centre. Kilmurray is working as a consultant with The Social Change Initiative to support work with the Migrant Learning Exchange Programme and learning on peace building.

Avila Kilmurray, Kuzey İrlanda Kadın Koalisyonu'nun kurucusudur ve bu siyasi partinin temsilcilerinden biri olarak Hayırlı Cuma Anlaşması müzakerelerine katılmıştır. Toplumsal tepki, kadın hareketi ve çatışmanın dönüşümü gibi konularda çok sayıda yazılı eseri vardır. Birleşik Krallık ve İrlanda'da aralarında Conciliation Resources (Uzlaşma Kaynakları), the Global Fund for Community Foundations (Toplumsal Vakıflar için Küresel Fon), Conflict Resolution Services Ireland (İrlanda Çatışma Çözümü Hizmetleri) ve the Institute for British Irish Studies (Britanya ve İrlanda çalışmaları Enstitüsü) isimli kurumlarda yönetim kurulu üyesi olarak görev yapmaktadır. 1990-94 yılları arasında Ulaşım ve Genel İşçiler Sendikası'nda Kadınlardan Sorumlu Yönetici olarak çalışmış ve bu görevi yerine getiren ilk kadın olmuştur. 1994-2014 yılları arasında Kuzey İrlanda Toplum Vakfı'nın direktörlüğünü yapmış ve bu görevi sırasında eski siyasi mahkumların yeniden entegrasyonu ile barışın toplumsal zeminde yeniden inşasına dair Avrupa Birliği fonlarının idaresini yürütmüştür. Avrupa Vakıflar Merkezi tarafından verilen Yenilikçi Hayırseverler Raymond Georis Ödülü'nün de sahibidir.

Professor RAM MANIKKALINGAM

Professor Ram Manikkalingam is founder and director of the Dialogue Advisory Group, an independent organisation that facilitates political dialogue to reduce violence. He is a member of the Special Presidential Task Force on Reconciliation in Sri Lanka and teaches politics at the University of Amsterdam. Previously, he was a Senior Advisor on the Sri Lankan peace process to then President Kumaratunga. He has served as an advisor with Ambassador rank at the Sri Lanka Mission to the United Nations in New York and prior to that he was an advisor on International Security to the Rockefeller Foundation. He is an expert on issues pertaining to conflict, multiculturalism and democracy, and has authored multiple works on these topics. He is a founding board member of the Laksham Kadirgamar Institute for Strategic Studies and International Relations, Colombo, Sri Lanka.

Amsterdam Üniversitesi Siyaset Bilimi Bölümü'nde misafir Profesör olarak görev yapmaktadır. Sri Lanka devlet başkanına barış süreci için danışmanlık yapmıştır. Danışmanlık görevini hala sürdürmektedir. Uzmanlık alanları arasında çatışma, çokkültürlülük, demokrasi gibi konular bulunan Prof. Ram Manikkalingam, Sri Lanka'daki Laksham Kadirgamar Stratejik Çalışmalar ve Uluslararası İlişkiler Enstitüsü'nün kurucu üyesi ve yönetim kurulu üyesidir.

BEJAN MATUR

Bejan Matur is a renowned Turkey-based author and poet. She has published ten works of poetry and prose. In her writing she focuses mainly on Kurdish politics, the Armenian issue, minority issues, prison literature and women's rights. She has won several literary prizes and her work has been translated into over 28 languages. She was formerly Director of the Diyarbakır Cultural Art Foundation (DKSV). She is a columnist for the Daily Zaman, and occasionally for the English version, Today's Zaman.

Türkiye'nin önde gelen şair ve yazarlarından biridir. Şiir ve gazetecilik alanında yayımlanmış 10 kitabı bulunmaktadır. 2012 yılının başına kadar yazdığı düzenli köşe yazılarında Kürt siyaseti, Ermeni sorunu, gündelik siyaset, azınlık sorunları, cezaevi yazıları ve kadın sorunu gibi konuları işlemiştir. Yapıtları 28 değişik dile çevrilen Matur, çok sayıda edebiyat ödülü sahibidir. Diyarbakır Kültür ve Sanat Vakfı Kurucu Başkanlığı görevinde bulunmuştur.

Professor MONICA MCWILLIAMS

Professor Monica McWilliams teaches in the Transitional Justice Institute at Ulster University in Northern Ireland. She currently serves on a three-person panel established by the Northern Ireland government to make recommendations on the disbandment of paramilitary organisations in Northern Ireland. During the Northern Ireland peace process, Prof. McWilliams co-founded the Northern Ireland Women's Coalition political party and was elected as a delegate to the Multi-Party Peace Negotiations, which took place in 1996 to 1998. She was also elected to serve as a member of the Northern Ireland Legislative Assembly from 1998 to 2003. Prof. McWilliams is a signatory of the Belfast/Good Friday Agreement and has chaired the Implementation Committee on Human Rights on behalf of the British and Irish governments. For her role in delivering the peace agreement in Northern Ireland, Prof. McWilliams was one recipient of the John F. Kennedy Leadership and Courage Award.

Prof. Monica McWilliams, Ulster Üniversitesi'ndeki Geçiş Dönemi Adaleti Enstitüsü'ne bağlı Kadın Çalışmaları Bölümü'nde öğretim üyesidir. 2005- 2011 yılları arasında Kuzey İrlanda İnsan Hakları Komisyonu Komiseri olarak Kuzey İrlanda Haklar Beyanname-i için tavsiyeler hazırlamaktan sorumlu olarak görev yapmıştır. Kuzey İrlanda Kadın Koalisyonu'nun kurucularından olan Prof. McWilliams 1998 yılında Belfast (Hayırlı Cuma) Barış Anlaşması'nın imzalanmasıyla sonuçlanan Çok Partili Barış Görüşmele-ri'nde yer almıştır.

HANNE MELFALD

Hanne Melfald worked with the Norwegian Ministry of Foreign Affairs for eight years including as the Senior Adviser to the Secretariat of the Foreign Minister of Norway before she became a Project Manager in HD's Eurasia office in 2015. She previously worked for the United Nations for six years including two years with the United Nations Assistance Mission in Afghanistan as Special Assistant to the Special Representative of the Secretary-General. She has also worked for the United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs in Nepal and Geneva, as well as for the Norwegian Refugee Council and the Norwegian Directorate of Immigration. Melfald has a degree in International Relations from the University of Bergen and the University of California, Santa Barbara, as well as a Master's degree in Political Science from the University of Oslo.

Hanne Melfald, başkanışmanlık dahil olmak üzere 8 yıl boyunca Norveç Dışışleri Bakanlığı bünyesinde çeşitli görevlerde bulunmuş, 2015 yılından itibaren İnsani Diyalog için Merkez isimli kurumun Avrasya biriminde Proje Müdürü olarak çalışmaya başlamıştır. Geçmişte Birleşmiş Milletler bünyesinde görev almış, bu görevi sırasında 2 yıl boyunca Birleşmiş Milletler'in Afganistan Yardım Misyonunda BM Genel Sekreteri Özel Temsilcisi olarak görev yapmıştır. Ayrıca Birleşmiş Milletler Cenevre Yerleşkesi bünyesinde bulunan Nepal İnsani Yardım Koordinasyon Ofisinde de görev almıştır. Bir dönem Norveç Sığınmacılar Konseyi ve Norveç Göçmenlik İşleri Müdürlüğünde çalışan Hanna Melfald Norveç'in Bergen ve ABD'nin Kaliforniya Üniversitelerinde aldığı Uluslararası İlişkiler eğitimini Olso Üniversitesinde aldığı Siyaset Bilimi yüksek lisans eğitimiyle tamamlamıştır.

ROELF MEYER

Meyer is currently a consultant on international peace processes having advised parties in Northern Ireland, Sri Lanka, Rwanda, Burundi, Iraq, Kosovo, the Basque Region, Guyana, Bolivia, Kenya, Madagascar, and South Sudan. Meyer's experience in international peace processes stems from his involvement in the settlement of the South African conflict in which he was the government's chief negotiator in constitutional negotiations with the ANC's chief negotiator and current South African President, Cyril Ramaphosa. Negotiating the end of apartheid and paving the way for South Africa's first democratic elections in 1994, Meyer continued his post as Minister of Constitutional Affairs in the Cabinet of the new President, Nelson Mandela. Meyer retired as a Member of Parliament and as the Gauteng leader of the National Party in 1996 and co-founded the United Democratic Movement (UDM) political party the following year. Retiring from politics in 2000, Meyer has since held a number of international positions, including membership of the Strategy Committee of the Project on Justice in Times of Transition at Harvard University.

Roelf Meyer, Güney Afrika'daki barış sürecinde iktidar partisi Ulusal Parti adına başmüzakereci olarak görev yapmıştır. O dönem Afrika Ulusal Kongresi (ANC) adına başmüzakereci olarak görev yapan ve şu an Güney Afrika devlet başkanı olan Cyril Ramaphosa ile birlikte yürüttüğü müzakereler sonrasında Güney Afrika'daki ırkçı apartheid rejim sona erdirilmiş ve 1994 yılında ülkedeki ilk özgür seçimlerin yapılması sağlanmıştır. Yapılan seçim sonrası yeni devlet başkanı seçilen Nelson Mandela kurduğu ilk hükümette Roelf Meyer'e Anayasal İlişkilerden Sorumlu Bakan olarak görev vermiştir. Roelf Meyer 2011-2014 yılları arasında Güney Afrika Savunma Değerlendirme Komitesine başkanlık yapmış, aynı zamanda aktif olan bazı barış süreçlerine dahil olarak Kuzey İrlanda, Sri Lanka, Ruanda, Burundi, Irak, Kosova, Bask Bölgesi, Guyana, Bolivya, Kenya, Madagaskar ve Güney Sudan'da çatışan taraflara danışmanlık yapmıştır.

MARK MULLER QC

Mark Muller, QC, is a senior advocate at Doughty Street Chambers (London) and the Scottish Faculty of Advocates (Edinburgh) where he specialises in public international law and human rights. Muller is also currently on the UN Department of Political Affairs Standby Team of Mediation Experts and is the UN Special Envoy to Syria in the Syrian peace talks. He has many years' experience of advising numerous international bodies, such as Humanitarian Dialogue (Geneva) and Inter-Mediate (London) on conflict resolution, mediation, confidence-building, ceasefires, power-sharing, humanitarian law, constitution-making and dialogue processes. Muller also co-founded Beyond Borders and the Delfina Foundation.

Mark Muller Londra merkezli Doughty Street Chambers Hukuk Bürosu'na ve Edinburgh'daki İskoç Avukatlar Birliği'ne bağlı olarak çalışan tecrübeli bir hukukçudur. Uluslararası kamu hukuku ve insan hakları hukuku alanında uzman olan Muller, Afganistan, Libya, Irak ve Suriye gibi çeşitli çatışma alanlarında uzun seneler çatışma çözümü, arabuluculuk, çatışmasızlık ve iktidar paylaşımı konusunda danışmanlık hizmeti vermiştir. 2005'den bu yana İnsani Diyalog için Merkez (Centre for Humanitarian Dialogue), Çatışma Ötesi (Beyond Borders) ve Inter Mediate (Arabulucu) isimli kurumlara kıdemli danışmanlık yapmaktadır. Harvard Hukuk Fakültesi üyesi olan Muller bir dönem İngiltere ve Galler Barosu İnsan Hakları Komisyonu başkanlığı ve Barolar Konseyi Hukukun Üstünlüğü Birimi başkanlığı görevlerini de yürütmüştür. Kültürel diyalog yoluyla barışı ve uluslararası anlayışı teşvik etme amacıyla İskoçya'da kurulan Sınırlar Ötesi (Beyond Borders) isimli oluşumun kurucusu olan Muller halen BM Siyasal İlişkiler Birimi bünyesindeki Arabulucular Destek Ekibinde Kıdemli Arabuluculuk Uzmanı olarak görev yapmaktadır.

AVNİ ÖZGÜREL

Mehmet Avni Özgürel is a Turkish journalist, author and screenwriter. Having worked in several newspapers such as Daily Sabah and Radikal, Özgürel is currently the editor in chief of the daily Yeni Birlik and a TV programmer at TRT Haber. He is the screenwriter of the 2007 Turkish film, Zincirbozan, on the 1980 Turkish coup d'état, Sultan Avrupa'da (2009), on Sultan Abdülaziz's 1867 trip to Europe; and Mahpeyker (2010): Kösem Sultan, on Kösem Sultan. He is also the screenwriter and producer of 2014 Turkish film, Darbe (Coupe), on the February 07, 2012 Turkish intelligence crisis. In 2013 he was appointed a member of the Wise Persons Committee in Turkey established by then Prime Minister Erdoğan.

Gazeteci-yazar Avni Özgürel, uzun yıllar Milliyet, Akşam, Sabah ve Radikal gibi çeşitli gazetelerde haber müdürlüğü ve köşe yazarlığı yaptı. 2013 yılında Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti tarafından Demokratik açılım ve çözüm süreci kapsamında oluşturulan Akil İnsanlar Heyeti üyesidir. 1980 darbesini konu eden belgesel film Zincirbozan (2007), Sultan Abdülaziz'in 1867'de Avrupa'ya yaptığı yolculuğu konu eden Sultan Avrupa'da (2009), Mahpeyker: Kösem Sultan (2010) ve 7 Şubat Milli İstihbarat Teşkilatı (MİT) operasyonunun anlatıldığı "Darbe" filmleri senaristliğini ve yapımcılığını üstlendiği projeler arasındadır. Özgürel, şu anda Yeni Birlik gazetesinin sahibi ve genel yayın yönetmenidir. Ayrıca TRT Haber'de program yapmaktadır.

Professor JOHN PACKER

Professor John Packer is Associate Professor of Law and Director of the Human Rights Research and Education Centre (HRREC) at the University of Ottawa in Canada. Prof. Packer has worked for inter-governmental organisations for over 20 years, including in Geneva for the UN High Commissioner for Refugees, the International Labour Organisation, and for the UN High Commissioner for Human Rights. From 1995 to 2004, Prof. Packer served as Senior Legal Adviser and then the first Director of the Office of the OSCE High Commissioner on National Minorities in The Hague. In 2012-2014, Prof. Packer was a Constitutions and Process Design Expert on the United Nation's Standby Team of Mediation Experts attached to the Department of Political Affairs, advising in numerous peace processes and political transitions around the world focusing on conflict prevention and resolution, diversity management, constitutional and legal reform, and the protection of human rights.

Dr. John Packer Kanada'da Ottawa Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde doçent ve İnsan Hakları Araştırma ve Eğitim Merkezi (Human Rights Research and Education Centre) müdürüdür. 20 yıl boyunca Packer BM Mülteciler Yüksek Komiserliği, Uluslararası Çalışma Örgütü ve BM İnsan Hakları Yüksek Komiserliği gibi Cenevre'de bulunan hükümetler arası örgütlerde çalışmıştır. 1995'ten 2004'e kadar Lahey'de Packer Kıdemli Hukuk Danışmanı, ardından da Ulusal Azınlıklar Yüksek Komiserliği birinci müdürü olarak görev almıştır. 2012-2014 yıllarında Packer BM Arabuluculuk Uzmanlar Eki-bi siyasi ilişkiler biriminde Anayasa ve Süreçlerin Tasarımı Uzmanı olarak yer aldı. Dünyadaki birçok barış süreci ve siyasi geçişler konusunda danışmanlık yapan Pecker, çatışma önleme ve çözümü, çeşitlilik yönetimi, anayasa ve hukuk reformları ve insan hakları korumasına odaklanmıştır.

JONATHAN POWELL

Jonathan Powell is the founder and CEO of Inter Mediate, an NGO devoted to conflict resolution around the world. In 2014, Powell was appointed by former Prime Minister David Cameron to be the UK's Special Envoy to Libya. He also served as Tony Blair's Chief of Staff in opposition from 1995 to 1997 and again as his Chief of Staff in Downing Street from 1997 to 2007. Prior to his involvement in British politics, Powell was the British Government's chief negotiator on Northern Ireland from 1997 to 2007 and played a key part in leading the peace negotiations and its implementation.

Ortadoğu, Latin Amerika ve Asya'da yaşanan çatışmaların çözümü üzerine çalışan ve devletten bağımsız arabuluculuk kurumu olan Birleşik Krallık merkezli Inter Mediate'in kurucusudur ve İcra Kurulu Başkanı'dır. 2014 yılında Birleşik Krallık Başbakanı David Cameron tarafından Libya konusunda Özel Temsilci olarak atanmıştır. 1995-2007 yılları arasında Birleşik Krallık eski Başbakanı Tony Blair kabinesinde Başbakanlık Personel Daire Başkanlığı görevinde bulunmuş, 1997 yılından itibaren Kuzey İrlanda sorununun çözümü için yapılan görüşmelere Britanya adına başmüzakereci olarak katılmıştır. 1978-79 yılları arasında BBC ve Granada TV için gazeteci olarak çalışmış, 1979-1994 yılları arasında ise Britanya adına diplomatlık yapmıştır.

Sir KIERAN PRENDERGAST

Sir Kieran Prendergast is a former British diplomat who served as the Under-Secretary General for Political Affairs at the United Nations from 1997 to 2005 and as High Commissioner to Kenya from 1992 to 1995 and to Zimbabwe from 1989 to 1992. During his time at the UN, Prendergast stressed the human rights violations and ethnic cleansing that occurred during the War in Darfur and was involved in the 2004 Cyprus reunification negotiations. Since his retirement from the UN, he has conducted research at the Belfer Center for Science and International Affairs (United States) and is a member of the Advisory Council of Independent Diplomats (United States). Prendergast also holds a number of positions, including Chairman of the Anglo-Turkish Society, a Trustee of the Beit Trust, and Senior Adviser at the Centre for Humanitarian Dialogue.

Birleşik Krallık Dışişleri Bakanlığı bünyesinde aralarında Kıbrıs, Türkiye, İsrail, Hollanda, Kenya ve ABD'de diplomat olarak çalışmıştır. Birleşik Krallık Dışişleri ve Milletler Topluluğu Bürosu'nun (Foreign and Commonwealth Office) Güney Afrika'daki Apartheid rejimi ve Namibya konularıyla ilgilenen birimine başkanlık etmiştir. Bir dönem BM Siyasal İlişkiler Biriminde Müsteşar olarak çalışmış, BM Genel Sekreteri'nin Barış ve Güvenlik konulu yönetim kurulu toplantılarının düzenleyiciliğini yapmış, Afganistan, Burundi, Kıbrıs, Demokratik Kongo Cumhuriyeti, Doğu Timor gibi bölgelerde barış çabalarına dahil olmuştur.

RAJESH RAI

Rajesh Rai was called to the Bar in 1993 with his areas of expertise including human rights law, immigration and asylum law, and public law. He has been treasurer of 1MCB Chambers (London) since 2015 and has also been a Director of an AIM-listed investment company where he led their renewable energy portfolio. Rai is a frequent lecturer on a wide variety of legal issues, including immigration and asylum law and freedom of expression (Bar of Armenia), minority linguistic rights (European Parliament), and women's and children's rights in areas of conflict (cross-border conference to NGOs working in Kurdish regions). He is also Founder Director of HIC, a community centred NGO based in Cameroon.

1993 yılında İngiltere ve Galler Barosu'na kaydolmuştur. İnsan Hakları Hukuku, Göçmenlik ve Sığınma Hakkı hukuku ile Kamu Hukuku temel uzmanlık alanlarıdır. Kamerun'daki HIC isimli sivil toplum örgütü ile Uganda'daki Human Energy isimli şirketin kurucusudur. Bir dönem The Joint Council for the Welfare of Immigrants-JCWI-(Göçmenlerin Refahı için Ortak Konsey) direktörlüğünü yapmıştır. Başta İngiltere ve Galler Barosu İnsan Hakları Komisyonu adına olmak üzere uluslararası alanda özellikle Avrupa, Asya, Afrika, ABD ve Hindistan'da çok çeşitli hukuki konular üzerine seminerler ve dersler vermiştir.

Sir DAVID REDDAWAY

Sir David Reddaway is a retired British diplomat currently serving as Chief Executive and Clerk of the Goldsmiths' Company in London. During his previous career in the Foreign and Commonwealth Office, he served as Ambassador to Turkey (2009-2014), Ambassador to Ireland (2006-2009), High Commissioner to Canada (2003-2006), UK Special Representative for Afghanistan (2002), and Charge d'Affaires in Iran (1990-1993). His other assignments were to Argentina, India, Spain, and Iran, where he was first posted during the Iranian Revolution.

Halen çeşitli özel şirket ve üniversitelere danışman, yönetim kurulu üyesi ve konsültasyon uzmanı olarak hizmet etmektedir. 2016 yılının Ocak ayından bu yana Londra Üniversitesi bünyesindeki Goldsmith Koleji'nde Konsey üyesi ve Goldsmith şirketinde yönetici katip olarak görev yapmaya başlamıştır. Bir dönem Birleşik Krallık adına Türkiye ve İrlanda Cumhuriyeti Büyükelçisi olarak görev yapan Reddaway bu görevinden önce Birleşik Krallık adına Kanada'da Yüksek Misyon Temsilcisi, Afganistan'da Özel Temsilci, İran'da ise Diplomatik temsilci olarak görev yapmıştır. Bu görevlerinin yanı sıra İspanya, Arjantin, ve Hindistan'da diplomatik görevler üstlenmiştir.

Professor NAOMI ROHT-ARRIAZA

Professor Naomi Roht-Arriaza is a Distinguished Professor of Law at the Hastings College of Law, University of California (San Francisco) and is renowned globally for her expertise in transitional justice, international human rights law, and international humanitarian law. She has extensive knowledge of, and experience in, post-conflict procedures in Latin America and Africa. Roht-Arriaza has contributed to the defence of human rights through legal and social counselling, her position as academic chair, and her published academic works.

Prof. Naomi Roht-Arriaza Amerika Birleşik Devletleri'nin San Francisco şehrindeki UC Hastings College of the Law isimli Hukuk okulunda öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır. Geçiş Dönemi Adaleti, İnsan Hakları İhlalleri, Uluslararası Ceza Hukuku ve Küresel Çevre Sorunları gibi konular uzmanlık alanına girmektedir.

Dr MEHMET UFUK URAS

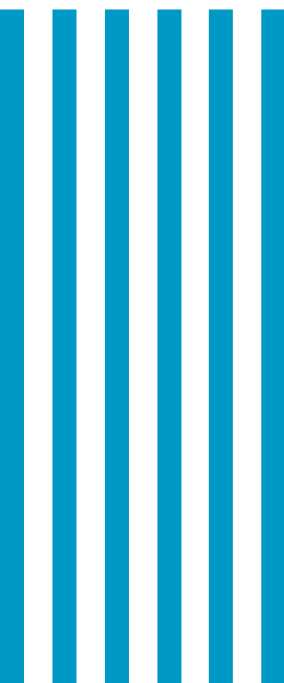
Mehmet Ufuk Uras is a co-founder and member of social liberal Greens and the Left Party of the Future, founded as a merger of the Greens and the Equality and Democracy Party. He was previously a former leader of the now-defunct University Lecturers' Union (Öğretim Elemanları Sendikası) and was elected the chairman of Freedom and Solidarity Party in 1996. Ufuk resigned from the leadership after the 2002 general election. Ufuk ran a successful campaign as a "common candidate of the Left", standing on the independents' ticket, backed by Kurdish-based Democratic Society Party and several left-wing, environmentalist and pro-peace groups in the 2007 general election. He resigned from the Freedom and Solidarity Party on 19 June 2009. After the Democratic Society Party was dissolved in December 2009, he joined forces with the remaining Kurdish MPs in the Peace and Democracy Party group. On 25 November 2012, he became a co-founder and member of social liberal Greens and the Left Party of the Future, founded as a merger of the Greens and the Equality and Democracy Party. Ufuk is a member of the Dialogue Group and is the writer of several books on Turkish politics.

Dr. Mehmet Ufuk Uras İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi'nde lisans, yüksek lisans ve doktora öğrenimini tamamladıktan sonra, milletvekili seçilene kadar İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde yardımcı doçent doktor olarak görev yapmıştır. 22 Temmuz 2007 genel seçimlerinde İstanbul 1. Bölge'den bağımsız milletvekili adayı olmuştur. Seçimlerin sonucunda %3,85 oranıyla yani 81.486 oy alarak İstanbul 1. Bölge'den bağımsız milletvekili olarak 23. dönem meclisine girmiştir. Seçimler öncesinde liderliğinden ayrıldığı Özgürlük ve Dayanışma Partisi (ÖDP) Genel başkanlığına 11 Şubat 2008'de yapılan 5. Olağan Kongresi'ni takiben geri dönmüştür. 17 Haziran 2009 tarihinde, partinin dar grupçu bir anlayışa kaydığı düşüncesi ve sol siyasetin daha geniş bir yelpazeye ulaşması iddiasıyla bir grup arkadaşıyla Özgürlük ve Dayanışma Partisi'nden istifa etmiştir. ÖDP'den ayrılışıyla birlikte Eşitlik ve Demokrasi Partisi kuruluş sürecine katılmıştır. DTP'nin 19 kişiye düşüp grupsuz kalmasından sonra, Kürt sorununun parlamentoda çözülmesi gerektiğini savunarak Barış ve Demokrasi Partisi (BDP) grubuna katılmıştır. Ufuk Uras, seçim sürecinde, kuruluş çağrısını yaptığı Eşitlik ve Demokrasi Partisi'ne üye olmuştur. 25 Kasım 2012'de kurulan Yeşiller ve Sol Gelecek Partisinin kurucularındandır ve aynı zamanda PM üyesidir. Uras'ın çok sayıdaki yayınları arasında "ÖDP Söyleşileri", "İdeolojilerin Sonu mu?" (Marksist Araştırmaları Destek Ödülü), "Sezgiciliğin Sonu mu?", "Başka Bir Siyaset Mümkün", "Kurtuluş Savaşında Sol", "Siyaset Yazıları" ve "Alternatif Siyaset Arayışları" "Sokaktan Parlamente'ye" "Söz Meclisten Dışarı" ve "Meclis Notları" adlı kitapları da bulunmaktadır.

Professor Dr SEVTAP YOKUŞ

Professor Dr Sevtap Yokuş is a Law Faculty Member at İstanbul Altınbaş University in the Department of Constitutional Law. She holds a PhD in Public Law from the Faculty of Law, İstanbul University, awarded in 1995 for her thesis which assessed the state of emergency regime in Turkey with reference to the European Convention on Human Rights. She is a widely published expert in the areas of Constitutional Law and Human Rights and has multiple years' experience of working as a university lecturer at undergraduate, postgraduate and doctoral level. She also has experience of working as a lawyer in the European Court of Human Rights.

Prof. Dr. Sevtap Yokuş İstanbul Altınbaş Üniversitesi Anayasa Hukuku Anabilim Dalı öğretim üyesidir. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Kamu Hukuku Doktora Programı bünyesinde başladığı doktorasını "Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin Türkiye'de Olağanüstü Hal Rejimine Etkisi" başlıklı tezle 1995 yılında tamamlamıştır. Akademik görevi sırasında lisans, yüksek lisans ve doktora aşamasında dersler veren Prof. Dr. Yokuş özellikle Anayasa Hukuku ve İnsan hakları Hukuk alanında uzmanlaşmıştır. Ayrıca Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne başvuruda pratik avukatlık deneyimi de bulunmaktadır.

11 Guilford Street
London WC1N 1DH
United Kingdom
Phone: +44 (0) 207 405 3835

🌐 democraticprogress.org

@ info@democraticprogress.org

🐦 @DPI_UK

📘 DemocraticProgressInstitute

